

นิพัทธ์ บูรพา

ภาควิชาจิตวิทยา

Burapha University

ภาคผนวก ก

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย

<p>1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาทิพย์
Ed.D (Psychology Counseling and Guidance)
University of Northern Colorado U.S.A.</p>	<p>ภาควิชาการวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
มหาวิทยาลัยบูรพา</p>
<p>2. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์นาม
ค.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>ภาควิชาการวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
มหาวิทยาลัยบูรพา</p>
<p>3. ว่าที่ ร.ต. ดร.มนัส บุญประกอบ
Ed.D (Curriculum and Instruction/
Curriculum Development Illinois State University U.S.A.)</p>	<p>สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ</p>
<p>4. ดร.ศศินันท์ ศรีชาดาคากุดพัฒน์
(กศ.ด. การศึกษาพิเศษ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ</p>	<p>ภาควิชาการวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
มหาวิทยาลัยบูรพา</p>
<p>5. ดร.สาวนิตย์ ชัยมุสิก
ค.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>ที่ปรึกษาวิชาการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา^{ขั้นพื้นฐาน}
โครงการมาตรฐานสถานศึกษา</p>
<p>6. ดร.จิตเดิม วิมุกตาayan
กศ.ด. (การศึกษาพิเศษ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ</p>	<p>อดีตหัวหน้าฝ่ายสารสนเทศสาขาวิชิต^{วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกรุงเทพ}
(นักวิชาการอิสระ)</p>

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
โดยเชิญผู้ประเมินภายนอกขึ้นพื้นฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน
คุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) จำนวน 10 ท่าน มาร่วมเสวนากลุ่มจัดทำแบบบันทึกการสังเกต
ติดตามความคognitionในการการรักษาพยาบาลติดตามบ่งชี้ความคาดทางอารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง
ภายหลังการฝึกอบรม ดังมีรายนามดังต่อไปนี้

1. นางบุปผา พงษ์ไพบูลย์	(กศ.ม.) บริหารการศึกษา
2. นางงามล้มย์ เสริมสกุลวัฒน์	ประสบการณ์ประเมิน 10 ปี
3. นางสาวลักษดาวงศ์ สายเย็น	(ศย.ม.) บริหารการศึกษา
4. นายสกสิทธิ์ ศรีทอง	ประสบการณ์ประเมิน 10 ปี
5. นางสุกัญญา ฉัตรศรีทองกุล	(ศย.ม.) บริหารการศึกษา
6. นายธนาี คุณสีบพงษ์พันธ์	ประสบการณ์ประเมิน 10 ปี
7. นางสกุลรัตน์ จันทร์ศรี	(กศ.ม.) บริหารการศึกษา
8. นายวีรวัฒน์ ศรี	ประสบการณ์ประเมิน 10 ปี
9. นายกิจพิทักษ์ ธนาีรัตน์	(กศ.ม.) บริหารการศึกษา
10. นางวนิดา จันทร์วงศ์	ประสบการณ์ประเมิน 8 ปี
	(ค.ม.) นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
	ประสบการณ์ประเมิน 13 ปี

นิพัทธ์ยุบล
ภาควิชานวัตกรรม
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Burapha University

แบบประเมินความคลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่น (อายุ 12-17 ปี)

สร้างโดย กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้เป็นประโยชน์ที่มีข้อความเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ แม้ว่าบางประโยคอาจไม่ตรงกับที่ท่านเป็นอยู่ก็ตาม ข不好意思ให้เลือกคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี โปรดตอบตามความเป็นจริง และตอบทุกข้อ เพื่อที่จะได้รู้จักตนเองและวางแผนพัฒนาต่อไป

คำตอบนี้ 4 คำตอบ สำหรับข้อความแต่ละประโยชน์คือ ไม่จริง จริงบางครั้ง ค่อนข้างจริง และจริงมาก โปรดเลือกช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ความคลาดทางอารมณ์ คือความสามารถของคนมองจะช่วยให้สามารถพัฒนาและสามารถใช้ศักยภาพของตนเองในการดำเนินชีวิตครอบครัว การงาน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

ความคลาดทางอารมณ์ แบ่งเป็น 3 ด้านใหญ่ๆ ได้แก่ ด้านดี ด้านกลาง และด้านสุข

ด้านดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

ด้านกลาง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งนิรันดร์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

ด้านสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

ที่มา : ภาณุชนา วนิชรัตน์, วนิดา วนิทบุตรวงศ์. อิควา: ความคลาดทางอารมณ์ (ฉบับปรับปรุง). นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต, 2543.

ข้อความ	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
1. เวลาโกรธหรือไม่สบายใจ นั่นรู้ว่าให้วางกิจของไว้ข้างหน้า				
2. ฉันบอกไม่ได้อะไร ทำให้ล้นรู้สึกโกรธ				
3. เมื่อยุกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดหรือความคุณอารมณ์ไม่ได้				
4. ฉันสามารถออกเสียงให้บรรทุกไปหมายที่พอจะ				
5. ฉันมักมีปัญกิริยาโดยต้องรุณเรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย				
6. เมื่อยุกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันจะรีบหายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้				
รวม				
7. ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใดดีขึ้น มีอารมณ์เปลี่ยนแปลง				
8. ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก				
9. ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำด่างจากที่ฉันคิด				
10. ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของฉัน				
11. ฉันรู้สึกว่าผู้อื่นชอบเรียกร้องความสนใจมากเกินไป				
12. เมื่อฉันภาระที่ต้องทำ ฉันก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ				
รวม				

ข้อความ	ไม่จริง ครั้ง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
13. เป็นเรื่องธรรมชาติที่จะເອະເປີຍຜູ້ອື່ນເມື່ອມີໂຄສາ				
14. ດັນທຶນຄຸນຄໍາໃນນ້ຳໃຈທີ່ຜູ້ອື່ນມີດ້ວລັນ				
15. ເມື່ອທີ່ມີພິດຊ້ານສາມາດຄຳດໍວກຄໍາ "ຂອໂທ່າ" ຜູ້ອື່ນໄດ້				
16. ດັນຍອນຮັບຂໍ້ອື້ນພິດພາດຂອງຜູ້ອື່ນໄດ້ຢ່າກ				
17. ດື່ງແມ່ຈະຕ້ອງເສີບປະໄຫຍ້ສ່ວນຕ້ວາໄປນ້າງ ດັນກີ່ຍືນດີທີ່ຈະກຳເພົ່າສ່ວນຮ່ວມ				
18. ດັນຮູ້ສຶກລຳນາກໃຈໃນການກຳສົ່ງໄດ້ສົ່ງໜຶ່ງເພື່ອຜູ້ອື່ນ				
รวม				
19. ດັນໄນ້ຮູ້ວ່າດັນແກ່ງເຮືອະໄຣ				
20. ແນ້ນຈະເປັນງານຍາກ ດັນກີ່ມັນໃຈວ່າສາມາດກຳໄດ້				
21. ເມື່ອທີ່ເສົ່າງໄດ້ໄນ້ສໍາເລົງ ດັນຮູ້ສຶກໝາຍດົກກໍາລັງໄຈ				
22. ດັນຮູ້ສຶກນີ້ຄຸນຄໍາເມື່ອໄດ້ກຳສົ່ງຕ່າງໆ ອ່າຍ່າດີ່ນກວານສາມາດ				
23. ເມື່ອດັ່ງເພື່ອຍຸກກັນອຸປະກອດແລະກວານພິດທວງ ທັນກີ່ຈະໄນ້ຍອມແພ້				
24. ເມື່ອເຮັນກຳສົ່ງໜຶ່ງສິ່ງໄດ້ ດັນນັກກຳດ້ວຍໄປໄນ້ສໍາເລົງ				
รวม				
25. ດັນພາຍານາຫາສາຫຼຸດທີ່ແທ້ຈິງຂອງປົງຫາໂດຍໄນ້ຄືດເອາເອງຄານໃຈຂອນ				
26. ນ່ອຍຄົງທີ່ດັນໄນ້ຮູ້ວ່າຈະໄຮ້ໃຫ້ດັນໄນ້ມີຄວາມສຸຂະພາບ				
27. ດັນຮູ້ສຶກວ່າການຕັດສິນໃຈແກ້ປູ້ຫາເປັນເຮືອະຫາກກຳທຳຮັບດັນ				
28. ເມື່ອດັ່ງກຳສົ່ງຫລາຍ່າຍໃນເລາດເຊີ່ວກັນ ດັນຕັດສິນໃຈໄດ້ວ່າຈະກຳສົ່ງຫລາຍ່າຍກ່ອນໜັງ				
29. ດັນລຳນາກໃຈເມື່ອດັ່ງອູ້ກັນຄັນແປລິກໜ້າຮ່ອຄຸນທີ່ໄຟ່ມີຄຸນແພ້				
30. ດັນທຸນໄມ້ໄດ້ເມື່ອດັ່ງອູ້ໃນສັກນົກທີ່ມີກູ່ຮະເນີຍນັບກັບກວານເກຍີ່ຈິນຂອງດັນ				
รวม				
31. ດັນກຳຄວາມຮູ້ຂັກຜູ້ອື່ນ ໄດ້ຈ່າຍ				
32. ດັນມີເພື່ອນສິນທິຫລາຍາຄນ໌ທີ່ຄົບກັນມານານາ				
33. ດັນໄໝກໍລັບອກກວາມຕ້ອງກາຮອງດັນໄທຜູ້ອື່ນຮູ້				
34. ດັນກຳໃນສົ່ງທີ່ຕ້ອງກາຮໂດຍໄນ້ກຳໃຫ້ຜູ້ອື່ນເດືອດ້ວອນ				
35. ເປັນກາຍຄໍາຫຼາຍດັນທີ່ຈະໂດ້ເຂັ້ມັນຜູ້ອື່ນ ແນ້ນຈະມີຫຼຸດພະເພີ່ງພອ				
36. ເມື່ອໄຟ່ໄໝເຫັນດ້ວຍກັນຜູ້ອື່ນ ດັນສາມາດອໍອົບນາຍຫຼຸດທີ່ເຂົາຍອນຮັບໄດ້				
รวม				
37. ດັນຮູ້ສຶກດ້ວຍກໍາຜູ້ອື່ນ				
38. ດັນກຳທຸນທີ່ໄດ້ຕີ ໄນວ່າຈະອູ້ໃນການທາດໄດ້				
39. ດັນສາມາດກຳນົດທີ່ໄດ້ຮັບມອນຫມາຍໄດ້ຕີທີ່ສຸດ				
40. ດັນໄນ້ມັນໃຈໃນການກຳນົດທີ່ຢ່າກລຳນາກ				
รวม				

ข้อความ	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
41. เมื่อสถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น				
42. ทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ				
43. เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉันมักปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่องผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้				
44. ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดปลายและวันหยุดพักผ่อน				
45. ฉันรู้สึกไม่พอใจที่อยู่คนใดรับสิ่งต่างๆ มากกว่าฉัน				
46. ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่				
รวม				
47. ฉันไม่รู้ว่าจะหาอะไรทำ เมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย				
48. เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ				
49. เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้				
50. ฉันสามารถผ่อนคลายความเครียด แม้จะเหนื่อยจากการทำงาน				
51. ฉันไม่สามารถทำให้เป็นสุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ				
52. ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ				
รวม				

การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 กลุ่มในการให้คะแนนดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ข้อ														
1	4	6	7	10	12	14	15	17	20	22	23	25	28	31
31	32	34	36	38	39	41	42	43	44	46	48	49	50	
แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้														
ตอบไม่จริง				ให้				1				คะแนน		
ตอบจริงมาก				ให้				2				คะแนน		
ตอบก่อนข้างจริง				ให้				3				คะแนน		
ตอบจริงมาก				ให้				4				คะแนน		

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ข้อ													
2	3	5	8	9	11	13	16	18	19	21	24		
26	27	29	30	33	35	37	40	45	47	51	52		
แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้													
ตอบไม่จริง				ให้				4				คะแนน	
ตอบจริงมาก				ให้				3				คะแนน	
ตอบก่อนข้างจริง				ให้				2				คะแนน	
ตอบจริงมาก				ให้				1				คะแนน	

ผลที่ได้เป็นเพียงการประเมินโดยสังเขป คะแนนที่ได้ต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ ไม่ได้หมายความว่าท่านหรือเด็กมีความผิดปกติในด้านนั้น เพราะด้านต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีการพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นคะแนนที่ได้ต่ำจึงเป็นเพียง ข้อเตือนใจให้ท่านหาแนวทางในการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์อื่นๆ ในเด็ก เช่นเดียวกัน

สำหรับรายละเอียดและแนวทางการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์อื่นๆ ในเด็ก ดูดังนี้

ผลการทดสอบของท่าน แบ่งเป็นความสามารถด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

ด้าน	กราฟและความคลาดทางอารมณ์ด้านต่างๆ	ช่วงคะแนนปกติ	ผลคะแนน	ระดับความคลาดทางอารมณ์
ดี	1.1 ความคุณคนเอง (ข้อ 1-6)	13-18		
	1.2 เห็นในผู้อื่น (ข้อ 7-12)	16-21		
	1.3 รับผิดชอบ (ข้อ 13-18)	17-23		
เก่ง	2.1 มีแรงจูงใจ (ข้อ 19-24)	15-21		
	2.2 ตัดสินใจและแก้ไขปัญหา (ข้อ 25-30)	14-20		
	2.3 สัมพันธภาพ (ข้อ 31-36)	15-20		
สุข	3.1 ภูมิใจตนเอง (ข้อ 37-40)	9-14		
	3.2 พอดีใจชีวิต (ข้อ 41-46)	16-22		
	3.3 สุขสงบทางใจ (ข้อ 47-52)	15-22		
รวม				
ภาพรวม				

เกณฑ์ปกติของคะแนน EQ รวม ดี เก่ง สุข กลุ่มตัวอย่างอายุ 12 - 17 ปี

องค์ประกอบ EQ	ต่ำกว่าปกติ	เกณฑ์ปกติ	สูงกว่าปกติ
1. องค์ประกอบดี	< 48	48 - 58	> 58
1.1 ความคุณของตัวเอง	< 13	13 - 17	> 17
1.2 เห็นในผู้อื่น	< 16	16 - 20	> 20
1.3 รับผิดชอบ	< 16	16 - 22	> 22
2. องค์ประกอบเก่ง	< 45	45 - 57	> 57
2.1 มีแรงจูงใจ	< 14	14 - 20	> 20
2.2 ตัดสินใจและแก้ไขปัญหา	< 13	13 - 19	> 19
2.3 สัมพันธภาพกับผู้อื่น	< 14	14 - 20	> 20
3. องค์ประกอบสุข	< 40	40 - 55	> 55
3.1 ภูมิใจในตนเอง	< 9	9 - 13	> 13
3.2 พอดีใจชีวิต	< 16	16 - 22	> 22
3.3 สุขสงบทางใจ	< 15	15 - 21	> 21
คะแนน EQ รวม	< 140	140 - 170	> 170

กราฟความคลาดทางอารมณ์

หมายเหตุ

หมายถึง คะแนนช่วงปกติ

หลังจากร่วมคะแนนแต่ละด้านเสร็จแล้ว นำคะแนนที่ได้ไปทำเครื่องหมาย ●ลงบนเส้นประ ในกราฟความคลาดทางอารมณ์แล้วลากเส้นให้ต่อกัน และพิจารณาดูว่ามีคะแนนด้านใดที่สูงหรือต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อ
หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง โปรดดำเนินการวิจารณ์อย่างหนาแน่น ✓ ลงในช่องทางขวาเมื่อที่ต้องกับความคิดเห็นของท่าน

ความคิดเห็นผู้เรียน	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับความคลาดทางอารมณ์ในหลักสูตรฝึกอบรม					
1.เนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมเน่าสนใจ					
2.เนื้อหามีข้อคิด และเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน					
3.เนื้อหาที่ได้รับสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
4.กิจกรรมฝึกอบรมมีวิธีการหลากหลายทำให้อายุรรู้แต่ละเรื่อง					
5.กิจกรรมฝึกอบรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิดนำไปปฏิบัติต่อ					
6.กิจกรรมฝึกอบรมที่จัดมีความเหมาะสมกับเวลา					
7.กิจกรรมฝึกอบรมมีการແผลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนและผู้สอน					
8.กิจกรรมฝึกอบรมช่วยให้ความคุณลักษณะนี้และความต้องการของตนเอง					
9.กิจกรรมฝึกอบรมช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเข้าสู่สีกันใจสู้อื่น					
10.กิจกรรมฝึกอบรมช่วยให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบ					
11.กิจกรรมฝึกอบรมท้าให้นักเรียนมีแรงจูงใจมุ่งมั่นพยายาม					
12.กิจกรรมฝึกอบรมทำให้นักเรียนสามารถตัดสินใจและปัญญา					
13.กิจกรรมฝึกอบรมทำให้นักเรียนมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น					
14.กิจกรรมฝึกอบรมทำให้นักเรียนรู้สึกที่ดีมีภูมิใจในตนเอง					
15.กิจกรรมฝึกอบรมทำให้นักเรียนรู้จักความพึงพอใจในชีวิต					
16.กิจกรรมฝึกอบรมทำให้นักเรียนสามารถสร้างความสุขที่ดีให้กับตนเอง					
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
17.สื่อที่ใช้สอนมีความหลากหลายและน่าสนใจทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น					
18.อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับหน่วยฝึกอบรม					
19.อุปกรณ์ประกอบการปฏิบัติมีความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
20.เอกสารชี้แจงขั้นตอนการฝึกอบรมมีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติตาม					

ความคิดเห็นผู้เรียน	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล					
21. เครื่องมือมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตรฝึกอบรม					
22. เครื่องมือที่วัดมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน					
23. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม					
24. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมินตนเองในการปฏิบัติกรรม					
25. ผู้เรียนพอใจกับการประเมินผลงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ					

แบบบันทึกภาคสนาม

**เพื่อติดตามการรักษาพุทธิกรรมบ่งชี้ความฉลาดทางอารมณ์ภายหลังการอบรมด้วย
หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**

คำอธิบาย

แบบบันทึกภาคสนามนี้ใช้สำหรับการพุทธิกรรมบ่งชี้ความฉลาดทางอารมณ์ภายหลังการอบรมด้วย
หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
วัตถุประสงค์

ติดตามพุทธิกรรมพุทธิกรรมบ่งชี้ความฉลาดทางอารมณ์ภายหลังการอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม
เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไปแล้ว อายุน้อย 14 วัน

วิธีการบันทึกภาคสนาม

ประเมินนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นภายหลังการฝึกอบรม โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพและ
ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยใช้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและเทคนิคการเก็บข้อมูล ภาคสนาม (field
survey) การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเหลี่ยม (triangulation) ด้วยการสังเกต สัมภาษณ์และศึกษาบันทึกของนักเรียน
ในขณะทำกิจกรรมซึ่งมีจุดเน้นที่สำคัญ ศึกษาความคงทนในการรักษาพุทธิกรรมบ่งชี้ความฉลาดทางอารมณ์ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคมและสาระะประโยชน์
กิจกรรมจิตอาสาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นครอบครัวโรงเรียน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และสังคมโลกตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 หน้า 55) โดยผู้วิจัยอาศัย
กิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้จัดกิจกรรมด้วยตนเองทุกขั้นตอน เพื่อการสังเกตพุทธิกรรมบ่งชี้ความฉลาดทางอารมณ์
3 ด้านได้แก่ ดี เก่ง และสุข จากกิจกรรมภาคสนาม โดยทำการสังเกตพุทธิกรรมบ่งชี้ความฉลาดทางอารมณ์ของ
นักเรียนที่เป้าหมายที่ต้องทั้งด้านในขณะทำกิจกรรมเดียวกัน เพื่อควบคุมตัวแปรที่อาจเกิดผลกระทบ สำหรับ
การวิจัยครั้งนี้

เงื่อนเวลาเข้าร่วมกิจกรรม 3 ครั้ง ๆครั้ง 6 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง

แบบบันทึกภาคสนาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความคลาดทางอารมณ์ในด้านดี

กิจกรรม

ช่วงเวลาที่บันทึก.....

เกณฑ์การพิจารณา พฤติกรรมบ่งชี้	ร้อยละของนักเรียน ที่มีพฤติกรรมตามเกณฑ์ จำนวน 20 คน	ข้อมูลจากการศึกษาสังเกตสนับสนุน ผลการประเมินตามเกณฑ์การพิจารณา (ตัวอย่าง)
1. ความคุ้มอารมณ์และ ความต้องการของคนอื่น หมายถึง ผู้เรียนมีการรับรู้ อารมณ์และความต้องการของตนเอง สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการได้ และแสดงออกอย่างเห็นจะๆ	ร้อยละ 85	- นักเรียนรู้จักอารมณ์และความต้องการของตนเองเป็นอย่างดี และยังสามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองได้ และยังแสดงออกได้อย่างเหมาะสมจำนวน 17 คน
2. เห็นใจผู้อื่น หมายถึง ผู้เรียน สามารถใส่ใจผู้อื่น เช่นใจและยอมรับผู้อื่นและแสดงความเห็นใจผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	ร้อยละ 85	นักเรียนเป็นคนที่รู้จักเห็นใจผู้อื่น เป้าในและยอมรับผู้อื่น ตลอดจนรู้จักแสดงความเห็นใจให้อย่างเหมาะสมในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 17 คน
3. ความรับผิดชอบ หมายถึง ผู้เรียนรู้จักให้และรู้จักรับ รู้จักรับผิดและให้อภัย และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	ร้อยละ 85	นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักศึกตนเองให้มีความร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ช่วยเหลือเพื่อนทำงานจนสำเร็จ แต่มีจำนวน 3 คนซึ่งคิดถึงแต่ตนเองอย่างเดียว ควรจะฝึกให้ตนมองเป็นคนเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าเห็นแก่ตนเอง จำนวน 17 คน
ร้อยละเฉลี่ย(ข้อ 1+ ข้อ 2+ ข้อ 3) /3	ร้อยละ 85	ดี

สรุปคะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 1

≥ ร้อยละ 90 = ดีมาก ร้อยละ 75 - 89 = ดี ร้อยละ 60-74 = พอดี ร้อยละ 50-59 = ปรับปรุง < ร้อยละ 50 = ปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

บันทึก

สรุปข้อมูลสำคัญจากการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 1 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความคลาดทางอารมณ์ในด้านดี มีดังนี้

ปัจจัยที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมความคลาดทางอารมณ์ในด้านดี คือ

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมปั่งชี้ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ในด้านดี

คำอธิบาย แบบบันทึกนี้ใช้สำหรับสังเกตุเครื่องเป็นรายบุคคลและทำเครื่องหมาย / ในช่องพฤติกรรมที่ปรากฏ
ระหว่างทำกิจกรรมเพื่อประกอบการบันทึกภาคสนาม

แบบบันทึกภาคสนาม

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความคาดการณ์ในด้านเก่ง

กิจกรรม

ช่วงเวลาที่บันทึก.....

เกณฑ์การพิจารณา พฤติกรรมบ่งชี้	ร้อยละของนักเรียน ที่มีพฤติกรรมตามเกณฑ์ (จำนวน คน)	ข้อมูลจากการศึกษาสังเกตสนับสนุน ผลการประเมินตามเกณฑ์การพิจารณา (ตัวอย่าง)
4. มีแรงจูงใจมุ่งมั่นพยายาม หมายถึง การรู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง รู้ ความสามารถของตนเองสร้างขวัญ และกำลังใจให้ตนเองได้ มีความมุ่ง มนานะไปสู่เป้าหมาย	ร้อยละ 80	นักเรียนรู้จักศักยภาพของตนเองเป็นอย่างดี และยังมี ความมุ่งมั่นที่ไปให้ถึงเป้าหมาย ไม่รู้สึกท้อแท้ ต่อภาระ งานที่ม่อนให้ทำ และพยายามสร้างกำลังใจให้ตนเอง หรือหากกำลังใจจากคนรอบข้างให้มากในการผู้นำ มี ทำงานจนเสร็จ เซ่น การสอบตามความถูกต้อง ตาม ขั้นตอนการปฏิบัติ หาเพื่อนช่วย 16 ใน 20 คน ยังอีก 4 คนที่ยังต้องช่วยเหลือ
5. ตัดสินใจและแก้ปัญหา หมายถึง รู้จักและเข้าใจปัญหา มี ขั้นตอนในการแก้ปัญหา และมีความ ยืดหยุ่นในการแก้ปัญหาที่ประพฤติ	ร้อยละ 80	คุณเป็นคนที่เข้าใจปัญหา และรู้จักแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ได้อย่างเหมาะสม แต่ยังอยู่ในก้ามการทำงานช่วงหัวขับ จับ แม้จะไม่ได้ทำที่ควรนั้น แต่ยังมี 4 คน ที่ยังไม่แสดง พฤติกรรมอย่างไม่เต็มที่ ยังคิดลึกลับต้นเองอย่างเดียว ควรจะฝึกให้ตนเองเป็นคนเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่า เห็นแก่ตัวเองมักมีปัญหานับอช. และยังไม่รู้ว่าจะแก้ อย่างไรดี
6. มีสัมพันธภาพกับผู้อื่นการมี สัมพันธภาพกับผู้อื่น หมายถึง สร้าง สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นได้ กล้า แสดงออกอย่างเหมาะสม และแสดง ความเห็นที่ backed by คำพูด ได้อย่าง สร้างสรรค์	ร้อยละ 80	นักเรียนส่วนใหญ่น่ารักมาก รู้จักมองโลกในแง่ดี มี อารมณ์ขัน พอดีในสิ่งที่ตนมีอยู่ ชีวิตนี้มีความสุขเสีย จริง แต่นักเรียนไม่ค่อยมีเพื่อน และยังพูดจาและสร้าง สัมพันธ์ไม่ตรึงกับคนรอบข้าง ได้บ้าง แต่บางคนยังมี ปัญหาและยังไม่รู้ว่าจะแก้อย่างไรดี 16 ใน 20 คน ยังอีก 4 คนที่ยังต้องช่วยเหลือ
ร้อยละเฉลี่ย (ข้อ 1 + ข้อ 2 + ข้อ 3) /3	ร้อยละ 80	ดี
สรุปคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 2		
\geq ร้อยละ 90 = ดีมาก ร้อยละ 75 - 89 = ดี ร้อยละ 60-74 = พ่อใช่ ร้อยละ 50-59 = ปรับปรุง < ร้อยละ 50 = ปรับปรุงอย่างรุ่งด่วน		

บันทึก

สรุปข้อมูลสำคัญจากการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความคาดการณ์ในด้านเก่ง

ปัจจัยที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมความคาดการณ์ในด้านเก่ง คือ

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมเบื้องต้นความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีพัฒนาระดับความคล่องทางอารมณ์ในด้านเก่ง

คำอธิบาย แบบบันทึกนี้ใช้สำหรับสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลและทำเครื่องหมาย / ในช่องพฤติกรรมที่ปรากฏ
ระหว่างทำกิจกรรมเพื่อประกอบการบันทึกภาคสนาม

แบบบันทึกภาคสนาม

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความคลาดทางอารมณ์ในด้านสุข

กิจกรรม

ช่วงเวลาที่บันทึก.....

เกณฑ์การพิจารณา พฤติกรรมบ่งชี้	ร้อยละของนักเรียน ที่มีพฤติกรรมตามเกณฑ์ (จำนวน คน)	ข้อมูลจากการศึกษาสังเกตสนับสนุน ผลการประเมินตามเกณฑ์การพิจารณา
7.ภูมิใจในตนเอง หมายถึง ผู้เรียนเห็น คุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง และไม่ อวดโจน ให้เกียรติผู้อื่น	ร้อยละ100	นักเรียนทุกคนมีความภาคภูมิใจในตนเองและมีความ เชื่อมั่นและไม่อวดโจน ให้เกียรติเพื่อนเสมอ ในการ แสดงความคิดเห็น แต่เข้มแข็งผลงานทั้งของตนเองและของ เพื่อน จำนวน20 คน
8.ความเพิงพอใจในชีวิต หมายถึง ผู้เรียน มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน พ้อใจใน สิ่งที่ตนมีอยู่	ร้อยละ100	นักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมการแสดงออกน่ารักมาก มีการสร้างบรรยากาศด้วยการร้องเพลงทำให้กลุ่ม สนุกสนาน ได้ยิ้ม หัวเราะมองโลกในแง่ดีรู้จักมองโลก ในแง่ดี มีอารมณ์ขัน ทำให้พ้อใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่ ร่วมกับกลุ่ม จำนวน20 คน
9.สามารถสร้างความสุข หมายถึง ผู้เรียน รู้จักทำกิจกรรมที่แปรรูปสร้างความสุข รู้จักฟ่อนคลาย มีจิตสงบ	ร้อยละ100	นักเรียนคุณภาพมีคุณสมบัติที่ไหวร้นะ ควรหา กิจกรรม ผ่อนคลายเสียบ้าง หรือฝึกนั่งสมาธิสงบใจสัก นิดหนึ่งดี จำนวน20 คน
ร้อยละเฉลี่ย (ข้อ 1 + ข้อ 2+ ข้อ 3) /3	ร้อยละ100	
สรุปคะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 2 \geq ร้อยละ 90 = ดีมาก ร้อยละ 75 - 89 = ดี ร้อยละ 60-74 = พอดี ร้อยละ 50-59 = ปรับปรุง < ร้อยละ 50 = ปรับปรุงอย่างรุ่งค่าวัน		

บันทึก

สรุปข้อมูลสำคัญจากการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความคลาดทางอารมณ์ในด้านสุข

ปัจจัยที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมความคลาดทางอารมณ์ในด้านสุข คือ

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมปั่นหัวใจความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียนมีพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ในด้านสุข

คำอธิบาย แบบบันทึกนี้ใช้สำหรับสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลและทำเครื่องหมาย / ในช่องพฤติกรรมที่ปรากฏ
ระหว่างทำกิจกรรมเพื่อประกอบการบันทึกภาคสนาม

แบบประเมินโครงการร่างหลักสูตร

แบบประเมินร่างหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความฉลาดทาง
อาชีวะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับนี้ใช้ประเมินความเหมาะสมและความ
สอดคล้องขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม มี 2 ตอน คือ

1.แบบประเมินความเหมาะสมของโครงการร่างหลักสูตรฝึกอบรม

2.แบบประเมินความสอดคล้องของ โครงการร่างหลักสูตรฝึกอบรม

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องภายในองค์ประกอบ
ต่างๆของหลักสูตร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่แสดงระดับความเหมาะสมและความสอดคล้อง
ในแบบประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

นางวิไลลักษณ์ แก้วจินดา

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่1 แบบประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาองค์ประกอบต่างๆของเนื้อหาหลักสูตรมีความสอดคล้องมากน้อยเพียงใด และทำเครื่องหมาย ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง
1	หลักการและเหตุผล ที่ต้องจัดการฝึกอบรมโดยประเมิน			
	1.1 ความเป็นตามสภาพปัจจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตร			
	1.2 ความสมเหตุสมผลสภาพปัจจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตร			
	1.3 ปัจจัยที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของการปฏิบัติงาน ของครุย์สอนในสถานศึกษา			
	1.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาโดยการฝึกอบรมมีความเหมาะสม			
2	มาตรฐานของหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก			
	2.1 ความชัดเจนของหลักสูตรฝึกอบรม			
	2.2 ความเป็นไปได้ของมาตรฐาน			
	2.3 ความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม			
	2.4 ความครอบคลุมความสามารถในการออกแบบหน่วยการฝึกอบรม เตรียมสร้างความคลายทางอารมณ์			
3	เนื้อหาสาระหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก			
	3.1 การตอบสนองจุดมุ่งหมายหลักของหลักสูตรฝึกอบรม			
	3.2 การจัดดำเนินเนื้อหา			
	3.3 ความครอบคลุมความรู้ที่จำเป็นต้องใช้			
4	รูปแบบกิจกรรมการฝึกอบรมอบรม โดยประเมินจาก			
	4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร			
	4.2 เอกสารประมวลกิจกรรมกิจกรรมฝึกอบรม			
	4.3 ขั้นตอนกิจกรรมนำไปสู่การฝึกอบรมได้จริง			
	4.4 การกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วม			
	4.5 ความน่าสนใจของกิจกรรม			
5	สื่อประกอบการฝึกอบรม โดยประเมินจาก			
	5.1 ความสอดคล้องของสื่อกับกิจกรรม			
	5.2 สื่อช่วยให้กิจกรรมบรรลุจุดมุ่งหมายได้			
6	การวัดและประเมินผล โดยประเมินจาก			
	6.1 การตรวจสอบการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม			
	6.2 ความเป็นไปได้ในการประเมินผล			
7	การประเมินหน่วยการฝึกอบรม			
	7.1 หน่วยการฝึกอบรมที่ 1 ความรู้ที่ยังคงความคลาดทาง อารมณ์			
	7.1.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม			
	7.1.2 เวลาในการฝึกอบรมของกิจกรรมตามหน่วย			
	7.1.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.1.4 กิจกรรมการฝึกอบรมใน การนำไปปฏิบัติจริง			

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง
	7.1.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.1.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้			
	7.2 หน่วยการฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความดี			
	7.2.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม			
	7.2.2 เวลาการฝึกอบรมของกิจกรรมตามหน่วย			
	7.2.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.2.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ในการนำไปปฏิบัติจริง			
	7.2.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.2.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้			
	7.3 หน่วยการฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความดี			
	7.3.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม			
	7.3.2 เวลาการฝึกอบรม ของกิจกรรมตามหน่วย			
	7.3.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.3.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ในการนำไปปฏิบัติจริง			
	7.3.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.3.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้			
	7.4 หน่วยการฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความสุข			
	7.4.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม			
	7.4.2 เวลาการฝึกอบรม ของกิจกรรมตามหน่วย			
	7.4.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.4.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ในการนำไปปฏิบัติจริง			
	7.4.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.4.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้			
	7.5 หน่วยการฝึกอบรมที่ 5 พัฒนาการความคาดหวังอารมณ์			
	7.5.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม			
	7.5.2 เวลาการฝึกอบรม ของกิจกรรมตามหน่วย			
	7.5.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.5.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ในการนำไปปฏิบัติจริง			
	7.5.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย			
	7.5.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้			
	7.6 หน่วยการฝึกอบรมที่ 6 ประเมินผลพัฒนาความคาดหวัง อารมณ์			
	7.6.1 จัดประเมินความคาดหวังอารมณ์หลังเรียน			
	7.6.2 จัดประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม			

ข้อเสนอแนะ

.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม
คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
และทำเครื่องหมาย ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลักการและเหตุผล ที่ต้องอัดการฝึกอบรมโดยประเมิน					
	1.1 ความจำเป็นตามสภาพปัจจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตรฯ					
	1.2 ความสมเหตุสมผลสภาพปัจจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตร					
	1.3 ปัจจัยที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับสภาพความความเป็นจริงของการปฏิบัติงาน ของครุภู่สอน ในสถานศึกษา					
	1.4 เทคนิคการแก้ไขปัญหาโดยการฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
2	อุดมสุขของหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก					
	2.1 ความชัดเจนของหลักสูตรฝึกอบรม					
	2.2 ความเป็นไปได้ของอุดมสุข					
	2.3 ความเหมาะสมสมกับ ผู้เข้ารับการอบรม					
	2.4 ความครอบคลุมความสามารถในการออกแบบหน่วยการฝึกอบรม เสริมสร้างความคล่องตัวทางอารมณ์					
3	เนื้อหาสาระหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก					
	3.1 การตอบสนองอุดมสุขของมหาชนหลักของหลักสูตรฝึกอบรม					
	3.2 การจัดลำดับเนื้อหา					
	3.3 ความครอบคลุมความรู้ที่จำเป็นต้องใช้					
4	รูปแบบกิจกรรมการฝึกอบรมอบรม โดยประเมินจาก					
	4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุความอุดมสุขของหลักสูตร					
	4.2 เอกสารประกอบกิจกรรมฝึกอบรม					
	4.3 การนำไปใช้การฝึกอบรมได้จริง					
	4.4 การกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วม					
	4.5 ความน่าสนใจของกิจกรรม					
5	สื่อประกอบการฝึกอบรม โดยประเมินจาก					
	5.1 ความสอดคล้องของสื่อกับกิจกรรม					
	5.2 สื่อช่วยให้กิจกรรมบรรลุอุดมสุข					
6	การวัดและประเมินผล โดยประเมินจาก					
	6.1 การตรวจสอบการบรรลุอุดมสุขของหลักสูตรฝึกอบรม					
	6.2 ความเป็นไปได้ในการประเมินผล					
7	การประเมินหน่วยการฝึกอบรม					
	7.1 หน่วยการฝึกอบรมที่ 1 ความรู้ที่ยังคงความผลลัพธ์ทางอารมณ์					
	7.1.1 ความชัดเจนของอุดมสุขของการฝึกอบรม					
	7.1.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม					

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	7.1.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.1.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำเสนอไปปฏิบัติจริง					
	7.1.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.1.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้					
	7.2 หน่วยการฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความดี 3.83					
	7.2.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม					
	7.2.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม					
	7.2.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.2.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำเสนอไปปฏิบัติจริง					
	7.2.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.2.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้					
	7.3 หน่วยการฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความดี					
	7.3.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม					
	7.3.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม					
	7.3.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.3.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำเสนอไปปฏิบัติจริง					
	7.3.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.3.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้					
	7.4 หน่วยการฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความสุข					
	7.4.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม					
	7.4.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม					
	7.4.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.4.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำเสนอไปปฏิบัติจริง					
	7.4.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.4.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้					
	7.5 หน่วยการฝึกอบรมที่ 5 พัฒนาการความคิดทางอารมณ์					
	7.5.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม					
	7.5.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม					
	7.5.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.5.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำเสนอไปปฏิบัติจริง					
	7.5.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย					
	7.5.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้					
	7.6 หน่วยการฝึกอบรมที่ 6 ประเมินผล					
	7.6.1 จัดประเมินความคิดทางอารมณ์หลังเรียน					
	7.6.2 จัดประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม					

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
1. หลักการและเหตุผล ที่ต้องจัดการฝึกอบรมโดยประเมิน		
1.1 ความจำเป็นตามสภาพปัจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
1.2 ความสมเหตุสมผลสภาพปัจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	0.80	สอดคล้อง
1.3 ปัจุบันที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับสภาพความความเป็นจริงของ การปฏิบัติงานของครุพัชษอนในสถานศึกษา	1.00	สอดคล้อง
1.4 แนวทางการแก้ปัญหาโดยการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	0.80	สอดคล้อง
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก		
2.1 ความชัดเจนของหลักสูตรฝึกอบรม	0.80	สอดคล้อง
2.2 ความเป็นไปได้ของจุดมุ่งหมาย	1.00	สอดคล้อง
2.3 ความเหมาะสมกับ ผู้เข้ารับการอบรม	1.00	สอดคล้อง
2.4 ความครอบคลุมความสามารถในการออกแบบหน่วย การฝึกอบรมเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์	0.80	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก		
3.1 การตอบสนองจุดมุ่งหมายหลักของหลักสูตรฝึกอบรม	1.00	สอดคล้อง
3.2 การจัดลำดับเนื้อหา	1.00	สอดคล้อง
3.3 ความครอบคลุมความรู้ที่จำเป็นต้องให้	1.00	สอดคล้อง
4. รูปแบบกิจกรรมการฝึกอบรมโดยประเมินจาก		
4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	0.80	สอดคล้อง
4.2 เอกสารประกอบกิจกรรมฝึกอบรม	1.00	สอดคล้อง
4.3 ขั้นตอนกิจกรรมนำไปใช้จากการฝึกอบรมได้จริง	1.00	สอดคล้อง
4.4 การกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วม	1.00	สอดคล้อง
4.5 ความน่าสนใจของกิจกรรม	0.80	สอดคล้อง
5. สื่อประกอบการฝึกอบรม โดยประเมินจาก		
5.1 ความสอดคล้องของสื่อกับกิจกรรม	0.60	สอดคล้อง
5.2 สื่อช่วยให้กิจกรรมบรรลุจุดมุ่งหมายได้	0.60	สอดคล้อง
6. การวัดและประเมินผล โดยประเมินจาก		
6.1 การตรวจสอบการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม	0.80	สอดคล้อง
6.2 ความเป็นไปได้ในการประเมินผล	0.60	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
7. การประเมินหน่วยการฝึกอบรม		
7.1 หน่วยการฝึกอบรมที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับความคาดหวัง อารมณ์		
7.1.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	1.00	สอดคล้อง
7.1.2 เวลาในการฝึกอบรมของกิจกรรมตามหน่วย	1.00	สอดคล้อง
7.1.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	0.80	สอดคล้อง
7.1.4 กิจกรรมการฝึกอบรมใน การนำไปปฏิบัติจริง	1.00	สอดคล้อง
7.1.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย	1.00	สอดคล้อง
7.1.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	1.00	สอดคล้อง
7.2 หน่วยการฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความดี		
7.2.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	0.80	สอดคล้อง
7.2.2 เวลาการฝึกอบรมของกิจกรรมตามหน่วย	1.00	สอดคล้อง
7.2.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	1.00	สอดคล้อง
7.2.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ใน การนำไปปฏิบัติจริง	1.00	สอดคล้อง
7.2.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย	0.80	สอดคล้อง
7.2.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	0.80	สอดคล้อง
7.3 หน่วยการฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความเก่ง		
7.3.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	0.80	สอดคล้อง
7.3.2 เวลาการฝึกอบรม ของกิจกรรมตามหน่วย	0.80	สอดคล้อง
7.3.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	0.80	สอดคล้อง
7.3.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ใน การนำไปปฏิบัติจริง	1.00	สอดคล้อง
7.3.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย	1.00	สอดคล้อง
7.3.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	0.80	สอดคล้อง
7.4 หน่วยการฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความสุข		
7.4.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	1.00	สอดคล้อง
7.4.2 เวลาการฝึกอบรม ของกิจกรรมตามหน่วย	1.00	สอดคล้อง
7.4.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	1.00	สอดคล้อง
7.4.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ใน การนำไปปฏิบัติจริง	0.80	สอดคล้อง
7.4.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย	1.00	สอดคล้อง
7.4.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
7.5 หน่วยการฝึกอบรมที่ 5 พัฒนาการความคาดทางอารมณ์		
7.5.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	1.00	สอดคล้อง
7.5.2 เวลาการฝึกอบรม ของกิจกรรมตามหน่วย	1.00	สอดคล้อง
7.5.3 เนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	1.00	สอดคล้อง
7.5.4 กิจกรรมการฝึกอบรม ในการนำไปปฏิบัติจริง	1.00	สอดคล้อง
7.5.5 สื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย	0.80	สอดคล้อง
7.5.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	1.00	สอดคล้อง
7.6 หน่วยการฝึกอบรมที่ 6 ประเมินผลพัฒนาความคาดทางอารมณ์		
7.6.1 จัดประเมินความคาดทางอารมณ์หลังเรียน	1.00	สอดคล้อง
7.6.2 จัดประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม	1.00	สอดคล้อง
รวม	0.91	

จากตารางที่ 9 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตรพบว่า ทุกประเด็นมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง $0.60 - 1.00$ และมีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตรโดยรวมเท่ากับ 0.91 อยู่ในระดับสูงเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความคาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพิจารณา โครงร่างหลักสูตร ผลปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		ระดับความ เหมาะสม
	\bar{X}	SD	
1. หลักการและเหตุผล ที่ต้องจัดการฝึกอบรมโดยประเมิน	4.50	0.48	มาก
1.1 ความจำเป็นตามสภาพปัจจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตรฯ	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 ความสมเหตุสมผลสภาพปัจจุบันที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 ปัจจุบันที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับสภาพความความเป็นจริงของการปฏิบัติงานของครุภัณฑ์สอนในสถานศึกษา	3.80	0.45	มาก
1.4 แนวทางการแก้ปัญหาโดยการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก	3.65	0.53	มาก
2.1 ความชัดเจนของหลักสูตรฝึกอบรม	3.80	0.45	มาก
2.2 ความเป็นไปได้ของจุดมุ่งหมาย	3.60	0.55	มาก
2.3 ความเหมาะสมสมกับ ผู้เข้ารับการอบรม	3.60	0.55	มาก
2.4 ความครอบคลุมความสามารถในการออกแบบหน่วยการฝึกอบรมเตรียมสร้างความฉลาดทางอารมณ์	3.60	0.55	มาก
3. เนื้อหาสาระหลักสูตรฝึกอบรมโดยประเมินจาก	4.40	0.48	มาก
3.1 การตอบสนองจุดมุ่งหมายหลักของหลักสูตรฝึกอบรม	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 การจัดลำดับเนื้อหา	3.60	0.55	มาก
3.3 ความครอบคลุมความรู้ที่จำเป็นต้องใช้	4.80	0.45	มากที่สุด
4. รูปแบบกิจกรรมการฝึกอบรมอบรม โดยประเมินจาก	3.84	0.53	มาก
4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.80	0.45	มาก
4.2 เอกสารประกอบกิจกรรมฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
4.3 การนำไปใช้การฝึกอบรมได้จริง	3.60	0.55	มาก
4.4 การกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วม	3.60	0.55	มาก
4.5 ความน่าสนใจของกิจกรรม	4.60	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น		แปลผล
	ของผู้ชี้ขาด	SD	
	\bar{X}		
5. สื่อประกอบการฝึกอบรม โดยประเมินจาก	3.70	0.50	มาก
5.1 ความสอดคล้องของสื่อกับกิจกรรม	3.80	0.45	มาก
5.2 สื่อช่วยให้กิจกรรมบรรลุจุดมุ่งหมายได้	3.60	0.55	มาก
6. การวัดและประเมินผล โดยประเมินจาก	3.80	0.84	มาก
6.1 การตรวจสอบการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม	3.80	0.84	มาก
6.2 ความเป็นไปได้ในการประเมินผล	3.80	0.84	มาก
7. การประเมินหน่วยการฝึกอบรม			
7.1 หน่วยการฝึกอบรมที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับความคาด ทาง อารมณ์	4.03	0.44	มาก
7.1.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	5.00	0.00	มากที่สุด
7.1.2 ความเหมาะสมสมของเวลาการฝึกอบรม	3.80	0.45	มาก
7.1.3 ความเหมาะสมสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	3.60	0.55	มาก
7.1.4 ความเหมาะสมสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำไปปฏิบัติจริง	4.60	0.55	มากที่สุด
7.1.5 ความเหมาะสมสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	3.60	0.55	มาก
7.1.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	3.60	0.55	มาก
7.2 หน่วยการฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาตนองไปสู่ความดี	3.83	0.52	มาก
7.2.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	3.80	0.45	มาก
7.2.2 ความเหมาะสมสมของเวลาการฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
7.2.3 ความเหมาะสมสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	3.60	0.55	มาก
7.2.4 ความเหมาะสมสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำไปปฏิบัติจริง	3.60	0.55	มาก
7.2.5 ความเหมาะสมสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	3.80	0.45	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น		ระดับความ หมายเหตุ
	\bar{X}	SD	
7.3 หน่วยการฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความเก่ง	3.80	0.53	มาก
7.3.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
7.3.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
7.3.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	3.60	0.55	มาก
7.3.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำไปปฏิบัติจริง	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	3.80	0.45	มาก
7.3.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	3.60	0.55	มาก
7.4 หน่วยการฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความสุข	3.90	0.43	มาก
7.4.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
7.4.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
7.4.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำไปปฏิบัติจริง	3.80	0.45	มาก
7.4.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	3.80	0.45	มาก
7.4.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	3.60	0.55	มาก
7.5 หน่วยการฝึกอบรมที่ 5 พัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์	4.07	0.43	มาก
7.5.1 ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายการฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
7.5.2 ความเหมาะสมของเวลาการฝึกอบรม	3.60	0.55	มาก
7.5.3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	5.00	0.00	มากที่สุด
7.5.4 ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมในการนำไปปฏิบัติจริง	3.80	0.45	มาก
7.5.5 ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมช่วยให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย	4.60	0.55	มากที่สุด
7.5.6 ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนมีความเป็นไปได้	3.80	0.45	มาก
7.6 หน่วยการฝึกอบรมที่ 6 ประเมินผล	4.20	0.50	มาก
7.6.1 จัดประเมินความฉลาดทางอารมณ์หลังเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
7.6.2 จัดประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม	3.80	0.45	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.94	0.52	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความคาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ณ จุดพิจารณาแต่ละหัวข้อพบว่าทุกหัวข้ออยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ

ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ

1. เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ควรมีความยืดหยุ่น ตามศักยภาพของนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรม แต่ควรมีกรอบระยะเวลาไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ใช้เวลามากจนควบคุมไม่ได้
2. กระบวนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ควรควรกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการสังเกต โดยเน้นการมีส่วนร่วม
3. รูปแบบกิจกรรมฝึกอบรมการเรียนรู้ที่สร้าง ควรได้มีการทดลองใช้รูปแบบก่อนนำไปใช้จริง และควรทำคู่มือครุยวิเคราะห์ความชัดเจน ซึ่งจะสัมพันธ์กับบรรยายการสอนการเรียนรู้
4. ปรับปรุงรูปแบบคู่มือนักเรียนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และควรแนะนำครุฑ์ที่มาช่วยเป็นวิทยากรประจำกลุ่มที่มีช่วยดำเนินการในหน่วยที่ 5 ให้เข้าใจแต่ละขั้นตอนชัดเจน ตรงกัน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดความสอดคล้องแบบประเมินความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ตัวชี้วัดความสอดคล้อง	แปลผล
ด้านเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม		
1.เนื้อหาที่จัดกิจกรรมเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	1.00	สอดคล้อง
2.เนื้อหาที่เรียนมีข้อคิด และเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจประจำวัน	0.80	สอดคล้อง
3.ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1.00	สอดคล้อง
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		
4.กิจกรรมมีวิธีการหลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละเรื่อง	0.80	สอดคล้อง
5.กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดและน้ำใจปะปนปฏิบัติต่อคนอื่น	0.80	สอดคล้อง
6.กิจกรรมที่จัดมีความหมายเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา	1.00	สอดคล้อง
7.กิจกรรมมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนๆและผู้สอน	1.00	สอดคล้อง
8.กิจกรรมช่วยให้สามารถตอบคุณธรรมและความต้องการของคนเองได้ดีขึ้น	0.80	สอดคล้อง
9.กิจกรรมช่วยกระตุ้นให้นักเรียนรู้สึกหนึ่งไปกัน	1.00	สอดคล้อง
10.กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบ	1.00	สอดคล้อง
11.กิจกรรมทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจอยู่กับพยาบาล	1.00	สอดคล้อง
12.กิจกรรมทำให้นักเรียนสามารถตัดสินใจและปัญญา	0.80	สอดคล้อง
13.กิจกรรมทำให้นักเรียนมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	1.00	สอดคล้อง
14.กิจกรรมทำให้นักเรียนรู้สึกที่ดีกับภารกิจในตนเอง	1.00	สอดคล้อง
15.กิจกรรมทำให้นักเรียนรู้ถึงความพึงพอใจในชีวิต	1.00	สอดคล้อง
16.กิจกรรมทำให้นักเรียนสามารถสร้างความสุขที่ดีให้กับตนเอง	0.80	สอดคล้อง
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน		
17.สื่อที่ใช้สอนมีความหลากหลายและน่าสนใจให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	1.00	สอดคล้อง
18.มีความสอดคล้องและเหมาะสมสมกับเนื้อหา	0.80	สอดคล้อง
19.มีความพียงพอตกับความต้องการของนักเรียน	1.00	สอดคล้อง
20.มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	1.00	สอดคล้อง
ด้านการวัดและประเมินผล		
21.เครื่องมือมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตรฝึกอบรม	1.00	สอดคล้อง
22.เครื่องมือที่วัดมีความหลากหลายและเหมาะสมสมกับผู้เรียน	0.80	สอดคล้อง
23.เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง
24.ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมินตนเองในการปฏิบัติกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
25.ผู้เรียนพอใจกับการประเมินผลงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น		ระดับความ เหมาะสม
	\bar{X}	ของผู้เชี่ยวชาญ	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม	4.4	1.45	
1. กิจกรรมที่จัดกิจกรรมเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่เรียนมีข้อคิด และเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.80	0.45	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.22	0.36	มากที่สุด
4. กิจกรรมมีวิธีการหลายทางในการพัฒนาผู้เรียนใหม่แต่ละเรื่อง	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดและนำไปปฏิบัติจริง	3.80	0.45	มากที่สุด
6. กิจกรรมฝึกอบรมที่ปฏิบัติมีความเหมาะสมสมกับเวลา	3.60	0.55	มากที่สุด
7. กิจกรรมมีการແກ່ເປົ້າຂໍ້ມູນພະຍານດີເລີຍຫຼັງພະຍານ	4.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมช่วยให้ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองได้ดีขึ้น	4.20	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมช่วยกระตุ้นให้นักเรียนรู้สึกเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	4.80	0.45	มากที่สุด
10. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบ	4.00	0.00	มากที่สุด
11. กิจกรรมทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจผู้เรียนมั่นพยาบาล	4.80	0.45	มาก
12. กิจกรรมทำให้นักเรียนสามารถตัดสินใจและปັນຍາ	4.20	0.45	มากที่สุด
13. กิจกรรมทำให้นักเรียนมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.80	0.45	มากที่สุด
14. กิจกรรมทำให้นักเรียนรู้สึกที่ดีเมื่อมีภาระในตนเอง	4.00	0.00	มาก
15. กิจกรรมทำให้นักเรียนรู้จักความพึงพอใจในชีวิต	4.20	0.45	มาก
16. กิจกรรมทำให้นักเรียนสามารถสร้างความสุขที่ดีให้กับตนเอง	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.10	0.36	มากที่สุด
17. สื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรมมีความหลากหลาย	3.80	0.45	มาก
18. อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับหน่วยฝึกอบรม	4.00	0.00	มาก
19. อุปกรณ์ประกอบการปฏิบัติมีความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.40	0.55	มากที่สุด
20. เอกสารซึ่งจะจัดกิจกรรมมีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	4.20	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.32	0.11	มาก
21. เครื่องมือมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตรฝึกอบรม	5.00	0.00	มาก
22. เครื่องมือที่วัดมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	0.00	มากที่สุด
23. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.00	0.00	มากที่สุด
24. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมินตนเองในการปฏิบัติกิจกรรม	4.60	0.55	มาก
25. ผู้เรียนพอใจกับการประเมินผลงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.00	0.00	มากที่สุด

นิพัทธ์ บูรพา

ภาคนวัก ๑

ตัวอย่างหลักสูตรฝึกอบรม

Burapha University

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความคลาดทางอารมณ์

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สภาพปัญหาและความจำเป็น

ระบบการศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชนเพื่อให้เติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าแก่สังคม โดยเฉพาะการให้ความสำคัญในเรื่องของความคลาดทางอารมณ์ (EQ) ซึ่งพบว่าบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตขึ้นอยู่กับความคลาดทางสติปัญญาเพียง 20% ส่วนอีก 80% เป็นเรื่องของความคลาดทางอารมณ์และเรื่องอื่นๆ (Goleman, 1998) ขณะนี้ระบบการศึกษาในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ในเยาวชนไทยโดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 บทที่ ๑ มาตรา ๖ ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” นั้นคือ ระบบการศึกษามุ่งเน้น ผลิตนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่ “ดี เก่ง และมีความสุข” เพราะทราบด้วยว่าเป็นคุณลักษณะของการพัฒนาสติปัญญาร่วมกับการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ที่สามารถสร้างทรัพยากรของชาติให้มีความพร้อมในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

ข้อมูลยืนยันจากการสำรวจความคลาดทางอารมณ์ ในปี 2550 เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของเด็กไทย ในโครงการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ (อีคิว) เด็กและเยาวชน ของกรมสุขภาพจิต ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2548-2554 เพย์พลสำรวจในรอบ 10 ปี อีคิวเฉลี่ย ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ คือ มีค่าคะแนนอยู่ที่ 45.12 จากค่าคะแนนปกติ 50-100 ซึ่งมีชุดอ่อนทั้ง 3 องค์ประกอบอยู่ที่ คือ ดี เก่ง สุข พอ.สถาบันราชานุฤทธิ์ มีกลุ่มที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา (ค่าคะแนน ต่ำกว่า 40) เป็นภาระต่อวันออกเฉียบ刃ี ร้อยละ 32.3 ภาคกลาง ร้อยละ 28.8 กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 25.3 ภาคเหนือ ร้อยละ 22.3 และภาคใต้ ร้อยละ 21.4 เร่งสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่ายด้านเด็ก เสริมปัจจัยการเรียนรู้ให้เด็กและครอบครัว (ASTVผู้จัดการออนไลน์)

สุรังค์ โถวตระกูล (2545, หน้า 88) กล่าวถึง การแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กนักเรียนที่เป็นวัยรุ่นว่า สามารถทำได้โดยการฝึกให้นักเรียนสามารถบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเอง รู้จักปรับตัวเมื่อต้องเผชิญปัญหา และข้อขัดแย้งระหว่างตนเองกับสิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความคลาดทางอารมณ์ นั่นเอง การพัฒนาความคลาดทางอารมณ์มีผลให้ปัญหาต่างๆ ในโรงเรียนลดลง เพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ควรมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์เป็นรากฐานสำคัญ ที่จะเป็นภูมิคุ้มกันในการป้องกันการเกิดหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ (กรมสุขภาพ , 2543; วิริยะร สุวัตรเกียรติ, 2546)

หลักการและเหตุผล

ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence หรือ Emotional Quotient) ซึ่งปัจจุบันเรียกย่อ ๆ ว่า EQ มีความสำคัญยิ่ง ถ้าหากปัจจัยด้านนี้จะมีผลทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต ไม่สามารถสร้างความสำเร็จได้ คอมเพหร ลัตต์สุกฤกุล (2543, หน้า 30 - 33) ของ ชุมช่วย (2542, หน้า 20 - 26) เมเยอร์ และ ซาโลเวย์ (Salovey, P., & Mayer, 1997) บาร์อ่อน (Baron, 1997 ข้างลงใน Goleman, 1998, pp. 370 - 371) ได้กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นทักษะเฉพาะตัวที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จ ทั้งในด้านการเรียน การงาน ครอบครัว และชีวิตส่วนตัว เพราแคนท์มีความฉลาดทางอารมณ์ คือ คนที่สามารถเข้าใจความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ได้รู้เราตัวเราและใช้ข้อมูลเหล่านี้มาชี้นำความคิดการแสดงออกทางอารมณ์ของตนเองให้ตรงกับดัชนีจากสภาพแวดล้อมทั้งหลาย ได้เป็นอย่างดี ความฉลาดทางอารมณ์ จึงเป็นความสามารถหรือศักยภาพของคนแต่ละคนในการที่จะตอบสนองอารมณ์และความต้องการของผู้อื่น ได้อย่างถูกต้อง สามารถรับรู้อารมณ์ของตนเอง พร้อมจัดการไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสมและกัน (Gibbs, 1995 ข้างลงใน ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2545, หน้า 14 – 15) พบว่า สติปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีความสัมพันธ์กัน อาจกล่าวได้ว่า รากฐานของความคิด สติปัญญาของบุคคลเป็นผลมาจากการอารมณ์ จิตใจ ตลอดทั้งสภาพความสมบูรณ์ทางสุขภาพ นอกจากนี้ ลันธนา ภาคบุญชู (2544, หน้า 159) และ อัจฉรา สุขารมณ์ (2547, ออนไลน์) กล่าวว่า การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เป็น การพัฒนามิติด้านคุณภาพชีวิต ที่แท้จริง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า ความฉลาดทางอารมณ์ทำให้สามารถอยู่ในยุคปัจจุบัน ได้อย่างดี มีความสุข และมั่นคง จะต้องรู้เท่าทัน โลกโดยอยู่บนพื้นฐานของจิตใจและปัญญา ผู้ที่มีสติปัญญา จะเกี้ยวน้ำ ได้โดยไม่ขาดสติ ควบคุมอารมณ์ได้ดี มีแรงจูงใจ มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ความฉลาดทางอารมณ์สามารถพัฒนาและฝึกฝนได้เนื่องจากเป็นการฝึกสมองทั้งสองด้าน โดยเฉพาะซีกของระบบลิมบิก (Limbic System) เกี่ยวข้องโดยตรงกับระดับประสบการณ์ของบุคคล การเรียนรู้ความฉลาดทางอารมณ์มีทั้งที่ไม่ปรากฏให้เห็น ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ โต้ตอบกันภายใน ตัวบุคคล หรืออาจแสดงออกมาอย่างชัดเจน และเชื่อว่า EQ พัฒนาได้ตั้งแต่ในวัยเด็กไปจนถึงอายุ 50 กว่า ๆ โดยจะมีจุดสูงสุดในช่วงอายุระหว่าง 45 – 55 ปี (Mayer, 2002, หน้า 1, กรมสุขภาพจิต, 2543, หน้า 4) สอดคล้องกับ เทอดศักดิ์ เดชคง (2542, หน้า 62 - 64) กล่าวว่า อารมณ์ของคนเกิดจากเหตุปัจจัยต่าง ๆ เช่น เกิดจากสิ่งแวดล้อม สิ่งเร้าที่มาระบบทน อายุ เพศ การทำงานของสมองและสารเคมีในร่างกายและระบบความคิดหรือวิธีคิด ซึ่งในบรรดาเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดอารมณ์นี้ ระบบความคิดหรือวิธีคิดนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดและเป็นส่วนที่สามารถควบคุมได้ด้วยตนเอง ส่วนอื่น ๆ นั้นเป็นปัจจัยที่มาประกอบ ดังนั้นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์จึงจำเป็น ต้องพัฒนาระบบความคิดหรือวิธีคิดของนักเรียน ประกอบด้วย

ทักษะทางอารมณ์ที่จะช่วยเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเป้าหมายสำคัญกล่าวคือ เป็นคนดีมีความสุขดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีป้าหมาย จากการศึกษาทางจิตวิทยา พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์จะเป็นสิ่งที่นำเราไปพบกับความสำเร็จในชีวิตอย่างแท้จริง ยิ่งความฉลาดทางอารมณ์เป็นสิ่งที่ฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะได้และส่งผลดีทั้งเด็กและผู้ใหญ่เป็นคนที่พบรความสำเร็จทั้งด้านชีวิตส่วนตัวและการงาน กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2543, หน้า 25) กล่าวว่า จะเริ่มต้นให้ดีต้องเริ่มที่ครู การเริ่มต้นที่ดีที่สุด เพราะหน้าที่ของครูก็คือ การช่วยให้นักเรียนเข้าใจความรู้สู่กิจกรรมของตนมีแสดงออกที่เหมาะสมกับบุคคล สถานที่และมีความอ่อนไหวต่อผู้อื่น และโรงเรียนจึงเป็นสถาบันที่สำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีความฉลาดทางอารมณ์ ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ เช่นชี้แจงสถานการณ์ จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานวิชาการ ในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้พัฒนาคนให้เป็นคนเก่ง ดี และ มีความสุขตามมาตรฐานของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2544)

การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในศตวรรษที่สอง สถาการศึกษามีข้อเสนอที่จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษารอบสอง หลายประการ โดยเฉพาะการ เร่งพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานของนักเรียนให้สูงขึ้น (สำนักงานเลขานุการสภาพศึกษา, 2553, ออนไลน์) ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทรพิช กล่าวว่า การปฏิรูปของต้องมีจุดเน้นที่ทำให้การศึกษามีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งต้องมุ่งไปที่ครูและบทบาทของครู ครูต้องมีคุณภาพ ครูบุคคลใหม่ต้องมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะการเรียนรู้และ แหล่งการเรียนรู้ให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง และต้องมีความรู้รอบตัวที่รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลก สร้างการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน การใช้ชีวิต การสื่อสารระหว่างบุคคล ทักษะการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นแบบกลุ่ม ฯลฯ ที่ผ่านมาไทยมีการสอนใช้ทักษะตรงนี้น้อยมาก ดังนั้นคุณภาพของเด็ก ให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุขขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นสำคัญ เพราะครูเป็นผู้นำแนวคิด หรือเป็นนโยบายทางการศึกษาไปสู่ระดับปฏิบัติในห้องเรียน (ชนพนุท ร่วมชาติ, 2548, หน้า 1) โดยมีความเชื่อว่า การที่เด็กจะเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข ได้นั้นต้องเป็นผู้ที่มีความคาดหวังการณ์ เป็นที่ตั้ง จึงจะสามารถคิดดี ทำดีมีเหตุผลและภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ไม่คิดร้าย ทำไม่ดีและไม่เป็นพิษภัย ต่อสังคม

แนวทางการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความคลาดทางอารมณ์ สามารถกระทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มนักศึกษาที่ต้องการพัฒนา แต่วิธีที่ได้ผลดีที่สุด คือ การนำเอาวิธีการต่างๆ เชิงประสบการณ์ เช่น การอภิปรายกลุ่ม บทบาทสมมติ การจำลองสถานการณ์ และเกมมาผสมผสาน ให้แบ่งคิดบูรณาการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการมองพินิจพิเคราะห์ตนเองมากขึ้น

(วีร์วัฒน์ ปันนิตาNEY, 2544, หน้า 184 – 185) โดยเฉพาะทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบรนดูรา (Bandura, 1977) ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้ทางสังคมก็จากการสังเกตจากต้นแบบ สัญลักษณ์ และทุกสิ่งทุกอย่างในสังคม ซึ่งจะต้องมีต้นแบบที่ได้รับความสำเร็จ ความสำเร็จงาน อำนาจ และคุณสมบัติ ที่ดีอื่น ๆ โดยอาศัยการสังเกต จดจำกริยา อาการ ท่าทางหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ กระบวนการทักษะ การผลิตช้า เป็นการเดินแบบพฤติกรรมจากตัวต้นแบบ อย่างคล่องแคล่ว กระบวนการเสริมแรง และสร้างแรงจูงใจ ที่โดยตรงจากตัวต้นแบบหรือตัวแทนด้วยตนเอง ผู้วัยรุ่นได้นำแนวคิดของ แบบครูมาสังเคราะห์ โดยพิจารณาจุดเน้นที่สำคัญในเรื่อง กระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ เน้นกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนที่มีความ สัมพันธุ์กันนักเรียนมีความสัมพันธ์ (Relationship) ระหว่างกลุ่มหรือมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับสมาชิกในกลุ่มนักเรียน ได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อยฝึกคิดและแก้ปัญหาร่วมกัน โดยใช้ทฤษฎี การสร้างความรู้ด้วยตนเอง Constructivism (Perkins, 1992, p.171) ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ Cooperative Learning Theory (Johnson & Johnson, 2005, Online) เน้นการเรียนรู้แบบ กระบวนการกรุ่น ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้าง ความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์และการคิดในลักษณะที่บุคคลมีการตระหนักรู้ถึงกระบวนการ คิดของตนเอง สามารถวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินความคิดของตน และสามารถนำความรู้ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ Johnson and Johnson. (2005, Online) Perkins (1992, p.171) Osman และ Hannafin (1992, pp. 83 - 99) จากแนวคิดดังกล่าวแล้ว ทำให้ผู้วัยรุ่นมีความสนใจที่จะพัฒนาความ คาดทางอารมณ์ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการฝึกอบรมให้นักเรียนด้วยรูปแบบ การเรียนรู้ที่ผู้วัยรุ่นออกแบบเน้นกิจกรรมที่มุ่งให้เด็กซึบความรู้ ความเข้าใจ ผ่านการเล่นซึ่งเน้น การกระตุนให้เด็กได้เข้าใจ และได้สุกคิด ได้เอง สามารถตรวจสอบประเมินความก้าวหน้า โดยมุ่งประเด็นสาระความคาดทางอารมณ์เป็นสำคัญ ทำให้เด็กมีภูมิคุ้มกันต่อการดำเนินชีวิต มีพฤติกรรมของความเป็นคนดี สนใจ และมีความสุขได้ ซึ่งแสดงออกถึงการมีภูมิคุ้มกันในความ คาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่จะต้องออกไปเผชิญโลกกว้างใน สถานบันการศึกษาที่สูงขึ้นหรือออกไปสู่โลกอาชีพได้อย่างเข้มแข็ง

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

เพื่อให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรนี้ มีพัฒนาการความ คาดทางอารมณ์ ในด้านความคุณลักษณะและความต้องการของตนเอง เห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบ มีแรงจูงใจมุ่งมั่นพยายาม ตัดสินใจและแก้ปัญหา มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น ภูมิใจในตนเอง ความพึง พ้อใจในชีวิต มีความสุขสงบ

หน่วยการฝึกอบรม

โครงการสร้างหลักสูตร

โครงการสร้างของหลักสูตรการฝึกอบรมในครั้งนี้ กำหนดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับ บุคคลประมงค์ในการวิจัยนี้ เนื้อหาสาระจะเน้นการเสริมสร้างพฤติกรรมความคาดทางอารมณ์ของนักเรียน นักเรียนศึกษาตอนต้น ให้ครอบคลุม 3 ด้าน 9 ตัวบ่งชี้ 27 เกณฑ์คุณภาพ ประกอบด้วย

ด้านที่ 1 ความดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย สมรรถนะต่อไปนี้

1) ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง ซึ่งมีเกณฑ์คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

1.1) นักเรียนสามารถรับรู้อารมณ์และบอกรายงานต้องการของตนเอง

1.2) นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการได้

1.3) นักเรียนแสดงออกทางอารมณ์และความต้องการอย่างเหมาะสม

2) เห็นใจผู้อื่น ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

2.1) นักเรียนรู้จักใส่ใจผู้อื่น เข้าใจ

2.2) นักเรียนรู้จักการยอมรับผู้อื่น

2.3) นักเรียนรู้จักแสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม

3) ความรับผิดชอบ ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

3.1) นักเรียนรู้จักให้และรู้จักรับ

3.2) นักเรียนรู้จักรับผิดชอบและให้อภัย

3.3) นักเรียนรู้จักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

ด้านที่ 2 ความเก่ง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจสามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ประกอบด้วย สมรรถนะ ต่อไปนี้

4) มีแรงจูงใจมุ่งมั่นพยายาม ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

4.1 นักเรียนรู้ความสามารถของตนเอง

4.2 นักเรียนสร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเอง

4.3 นักเรียนมีความมุ่งมานะ ไปสู่เป้าหมาย

5) ตัดสินใจและแก้ปัญหา ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

5.1 นักเรียนรู้จักและเข้าใจปัญหาที่เกิดกับตนเอง

5.2 นักเรียนมีขั้นตอนการแก้ปัญหา

5.3 นักเรียนมีความยืดหยุ่นในการตัดสินใจแก้ปัญหา

6) มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

6.1 นักเรียนรู้จักการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

6.2 นักเรียนกล้าแสดงออกต่อสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม

6.3 นักเรียนแสดงความเห็นที่ขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

ด้านที่ 3 ความสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุขประกอบด้วย

สมรรถนะ ต่อไปนี้

7) ภูมิใจในตนเอง ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

7.1 นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง

7.2 นักเรียนเชื่อมั่นในตนเอง

7.3 นักเรียนไม่owardตันและให้เกียรติผู้อื่น

8) ความเพิ่งพอใจในชีวิต ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

8.1 นักเรียนรู้จักมองโลกในแง่ดี

8.2 นักเรียนมีอารมณ์ดี

8.2 นักเรียนรู้จักพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

9) มีความสุขสงบ ซึ่งมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพที่นักเรียนปฏิบัติได้ ดังนี้

9.1 นักเรียนวางแผนจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสุขให้เกิดนองเอียงอย่างสร้างสรรค์

9.2 นักเรียนรู้จักการทำให้ตนเอียงผ่อนคลาย

9.3 นักเรียนรู้จักการทำให้ตนเอียงมีใจสงบ

หน่วยฝึกอบรม

หน่วยฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความคาดหวังอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบด้วย หน่วยหลัก จำนวน 5 ชุด 12 กิจกรรม คือ

หน่วยฝึกอบรมที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาความคาดหวังอารมณ์

กิจกรรม 1 ปฐมนิเทศ

หน่วยฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาความคาดหวังอารมณ์ไปสู่ความดี

กิจกรรมที่ 2 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง

กิจกรรมที่ 3 เห็นใจผู้อื่น

กิจกรรมที่ 4 ความรับผิดชอบ

หน่วยฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความเก่ง

กิจกรรมที่ 5 มีแรงจูงใจมุ่งมั่นพยายาม

กิจกรรมที่ 6 ตัดสินใจและแก้ปัญหา

กิจกรรมที่ 7 มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

หน่วยฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความสุข

กิจกรรมที่ 8 ภูมิใจในตนเอง

กิจกรรมที่ 9 สามารถสร้างความสุข

กิจกรรมที่ 10 ความเพิ่งพอใจในชีวิต

หน่วยฝึกอบรมที่ 5 การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์แบบองค์รวม

กิจกรรมที่ 11 พัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์แบบบูรณาการ

หน่วยฝึกอบรมที่ 6 ประเมินพัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์แบบองค์รวม

กิจกรรมที่ 12 ประเมินผลการฝึกอบรมและความเพิ่งพอใจ

ข้อมูลเนื้อหาของหลักสูตร

หน่วยฝึกอบรมที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ ความสามารถในการบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเอง เป็นทักษะภายในของตนเองที่ช่วยให้เท่าทันในอารมณ์

และความพร้อมของตน สามารถควบคุมอารมณ์ที่แปรปรวนและแรงผลักดันต่าง ๆ ของตนเองได้ สามารถปรับตัวและยึดหยุ่นในการจัดการกับความเปลี่ยนแปลง ได้ตลอดจนสร้างแรงจูงใจที่จะเข้ามายัง หรืออ่อนล้า ไปสู่จุดหมาย และความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ เป็นสมรรถนะทางสังคมให้

ตระหนักรู้ถึงความรู้สึก ความต้องการและความห่วงใยของผู้อื่น มีจิตใจมุ่งบริการ มีไหวพริบ

สามารถอ่านสถานการณ์ของกลุ่มในสภาพปัจจุบัน และพลั่งความสัมพันธ์ของกลุ่ม มีความเป็นผู้นำ มีอำนาจโน้มน้าวผู้อื่น ให้ปฏิบัติตาม มีความสามารถบริหารการขัดแย้ง มีการสื่อสารที่ดี มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีเพื่อความร่วมมือในการปฏิบัติงาน นำไปสู่ความสำเร็จ วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความเข้าใจและรับรู้กระบวนการฝึกอบรม เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ ณ ที่ตั้ง

ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข จำแนกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความดี ซึ่งเป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ด้านความเก่ง เป็นความสามารถในการรู้จักตนเอง

มีแรงจูงใจสามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดี กับผู้อื่น และด้านความสุข ซึ่งความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข

เวลาในการอบรม

กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Action) เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ

หน่วยฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ไปสู่ความดี

เนื้อหาเกี่ยวกับความหมายของการควบคุมอารมณ์ตนเอง ความหมายของอารมณ์ ประโยชน์และโทษของอารมณ์ กระบวนการของสมองที่ก่อให้เกิดสติปัญญาและความคลาดทางอารมณ์ เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์ สิ่งที่บ่งบอกว่ากำลังมีอารมณ์ วิธีการคลี่คลายอารมณ์ รู้จักเห็นใจผู้อื่น ด้านรู้จักใส่ใจผู้อื่น รู้จักเข้าใจและยอมรับผู้อื่น และรู้จักแสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม และด้านรู้จักให้และรู้จักรับ การรู้จักรับผิดและให้อภัย และการรู้จักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านรู้จัก อารมณ์ตนเอง สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง และแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่าง เหมาะสม

2. เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านรู้จักใส่ใจ ผู้อื่น รู้จักเข้าใจและยอมรับผู้อื่น และรู้จักแสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม

3. เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านรู้จักให้ และรู้จักรับ การรู้จักรับผิดและให้อภัย และการรู้จักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

มโนทัศน์

การรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในอารมณ์ใด และรู้สึกเหตุของการเกิดอารมณ์นั้น และสามารถแยก ความถูกต้อง / ไม่ถูกต้อง เหมาะสม / ไม่เหมาะสม ใน การตัดสินใจประพฤติปฏิบัติด้วยความมั่นใจและ เหมาะสม เมื่อจะอยู่ภายใต้ภาวะกดดัน จะทำให้ผู้เรียนรู้จักเข้าใจและยอมรับผู้อื่น และรู้จักแสดง ความเห็นใจผู้อื่นอย่างเหมาะสม

เวลาในการอบรม

กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Action) เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 2 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง

กิจกรรมที่ 3 เห็นใจผู้อื่น

กิจกรรมที่ 4 ความรับผิดชอบ

หน่วยฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความก่อ

เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจสามารถตัดสินใจ
แก้ปัญหาการสร้างสัมพันธภาพ และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับ
ผู้อื่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถของตนเอง รู้จักสร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเอง
และมุ่งมานะไปสู่เป้าหมาย
2. เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีรู้จักและเข้าใจปัญหา สามารถกำหนดขั้นตอนการแก้ปัญหา และ
รู้จักยึดหยุ่นเมื่อเผชิญปัญหา
3. เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีรู้จักการสร้างสัมพันธภาพ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมและแสดง
ความเห็นที่ขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่น

มโนทัศน์

การรู้ว่าตนองมีความสามารถอะไร ช่วยให้มีแรงจูงใจ ผลักดันให้กล้าคิด กล้าตัดสินใจ
ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น และรู้จักการสร้างสัมพันธภาพ แสดงออกได้อย่าง
สร้างสรรค์โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

เวลาในการอบรม

กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Action) เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 5 มีแรงจูงใจมุ่งมั่นพยายาม

กิจกรรมที่ 6 ตัดสินใจและแก้ปัญหา

กิจกรรมที่ 7 มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

หน่วยฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาตนเองไปสู่ความสุข

เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข ในการรู้จักเห็นคุณค่าในตนของ
เชื่อมั่นในตนเอง และไม่อวดตนและให้เกียรติผู้อื่น มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีรู้จักเห็นคุณค่าในตนของ เชื่อมั่นในตนของ ไม่อวดตนและให้เกียรติผู้อื่น
2. เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีรู้จักมองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน และพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
3. เพื่อพัฒนานักเรียนให้ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข สามารถจัด
กิจกรรมที่เสริมสร้างความสุขให้มีรู้จักผ่อนคลาย มีใจสงบ

มโนทัศน์

การรู้ว่าตนเองมีอะไรดี ทำให้เห็นคุณค่าในตนเอง เกิดความเชื่อมั่นในตนเองแต่ไม่owardตน ก่อให้เกิดความภูมิใจในตนเอง ย้อมทำให้บุคคลมีความพึงพอใจในชีวิต
เวลาในการอบรม

กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Action) เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 8 ความคุณอารมณ์และความต้องการของตนเอง

กิจกรรมที่ 9 เห็นใจผู้อื่น

กิจกรรมที่ 10 ความรับผิดชอบ

หน่วยฝึกอบรมที่ 5 พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

เป็นสถานการณ์ที่จัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้แสดงออกในด้านพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง ด้านเก่ง ดี มีสุข ด้วยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดพลังความคิดจากแรงผลักดันความฉลาดทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นในตนเอง และร่วมกันแสดงออกมานางสารณ์ปฏิบัติการได้สำเร็จในเต็มรูปแบบ ซึ่งมี 9 ฐาน ชุดประสบการณ์

1. เพื่อตรวจสอบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่แสดงออกจากสถานการณ์ในด้านความดี ให้รู้จักเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง ไม่owardตนและให้เกียรติผู้อื่น

2. เพื่อตรวจสอบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่แสดงออกจากสถานการณ์ในด้านความเก่ง ให้รู้จักมองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน และพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

3. เพื่อตรวจสอบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่แสดงออกจากสถานการณ์ในด้านความสุข สามารถจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความสุขให้รู้จักผ่อนคลาย มีใจสงบ

มโนทัศน์

ความฉลาดทางอารมณ์ส่วนใหญ่เกิดด้วยการฝึกฝนตนเอง และการได้รับการชี้แนะ แนวทางในการพัฒนา แต่ในความเป็นจริงของชีวิต นักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้าง การตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียนครั้งนี้ จึงได้จัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้เผชิญร่วมกับกลุ่ม ทำให้เกิดการรวมพลังคิดดี ทำดี พัฒนาสังคมดี อีกครั้ง ชีวิสดใส

เวลาในการอบรม

กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Action) เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 11 พัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์

หน่วยฝึกอบรมที่ 6 ประเมินพัฒนาความคลาดทางอารมณ์

เป็นการประเมินผลพัฒนาการความคลาดทางอารมณ์หลังเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนทุกคนที่เข้ารับการอบรม เพื่อนำผลไปปรับปรุงเทียบกับการประเมินพัฒนาการทางอารมณ์ที่ทำการประเมินไว้ และประเมินความพึงพอใจในหลักสูตรฝึกอบรมที่จัดให้ ชุดประสงค์

1. เพื่อประเมินพัฒนาการความคลาดทางอารมณ์ในการพัฒนาทักษะในการดำเนินชีวิต มโนทัศน์

การรู้จักตนเอง เปิดใจรับรู้ในตัวตน เป็นหนทางนำไปสู่ ความคลาดรู้ในตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดความตระหนักรู้ถึง ความคิด ความฝัน และความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง ได้เป็นอย่างดี เกิดจิตสาธารณะในการอาสาช่วยพัฒนาบำเพ็ญประโยชน์แก่ส่วนร่วม เป็นทักษะชีวิตที่สำคัญในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

เวลาในการอบรม

กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Action) เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 12 ประเมินพัฒนาการความคลาดทางอารมณ์

รูปแบบกิจกรรมฝึกอบรม

เพื่อให้การจัดกิจกรรมเข้าถึงแก่นแก่นของจิตใจนักเรียน ผู้วิจัยได้ออกแบบชั้นตอนในการจัดกิจกรรม โดยอาศัยหลักคิดจากทฤษฎีเรียนรู้ทางสังคมของ班杜拉 (Bandura, 1977) และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Theory) (Salavin, 1991, citing Grabe , Grabe, 1998, p. 69) และแนวคิดในการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ นาออกแบบชั้นตอนของรูปแบบการฝึกอบรมตามหลักสูตร ซึ่งมี 7 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 Awareness	สร้างความตระหนัก
ขั้นที่ 2 Norm	กำหนดตัวบ่งชี้ในการพัฒนา
ขั้นที่ 3 Action Modeling	ขั้นปฏิบัติศึกษาตัวแบบ
ขั้นที่ 4 Cooperative Learning	สมานมิตรเรียนรู้แบบร่วมมือ
ขั้นที่ 5 Non-Ordering	สะท้อนความคิดแบบอิสระ
ขั้นที่ 6 Direct	ตรวจสอบ
ขั้นที่ 7 Achievement	ความสำเร็จ

ขั้นตอนรูปแบบการฝึกอบรม มีดังนี้

ขั้นที่ 1 Awareness สร้างความตระหนัก เป็นขั้นนำเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ โดยเน้นให้นักเรียนเกิดสมานิคิวบิชิติ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะรับรู้ และเพชญสถานการณ์ที่วิทยากรจัดให้

ขั้นที่ 2 Norm เป็นขั้นของการชี้แจงวัตถุประสงค์ในการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ และรูปแบบของกิจกรรมที่จัดในครั้งนี้

ขั้นที่ 3 Action Modeling ขั้นปฏิบัติศึกษาตัวแบบ เป็นขั้นของการจัดให้ผู้เข้ารับการอบรมได้接触สถานการณ์ โดยพิจารณาจากสื่อวิเคราะห์ที่คนที่นำมาให้ชุม เป็นการกระตุ้นความคลาดทางอารมณ์ด้วยเทคนิคแม่แบบ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมละทิ้งพฤติกรรมเดิม (Unlearning) ที่มีความคิดเดิม ความเชื่อเดิม พฤติกรรมที่เป็นผลเสียต่อตน พฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ หากทางปรับพฤติกรรมของตน

ขั้นที่ 4 Cooperative Learning สามารถมิตรเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นขั้นที่ผู้เข้ารับการอบรมได้ปฏิบัติการกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ (Relearning) ฝึกความคุ้มคุ้นเอง ฝึกอาใจเขามาใส่ใจเรา ฝึกฟัง ฝึกแสดงออกที่ดี และการเรียนรู้เพิ่ม (Learning) ฝึกการทำความเข้าใจภาวะอารมณ์ของคนอื่น ฝึกทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ฝึกการพิจารณาเชื่อมโยงผลอันเนื่องมาจากการกระทำของคนเอง ด้วยกิจกรรมเกมพิชิตEQ

ขั้นที่ 5 Non-Ordering สะท้อนความคิดแบบอิสระ เป็นขั้นที่ผู้เข้ารับการอบรมสะท้อนความคิดแบบอิสระ ไม่ครอบงำทางความคิด จากสิ่งที่ได้จากการที่ได้ทำในขั้นที่ 3 และ 4 ของตนเอง สรุปความคิดเห็นต่างๆที่ได้จากการร่วมกิจกรรมและการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับสมาชิกกลุ่มเป็น

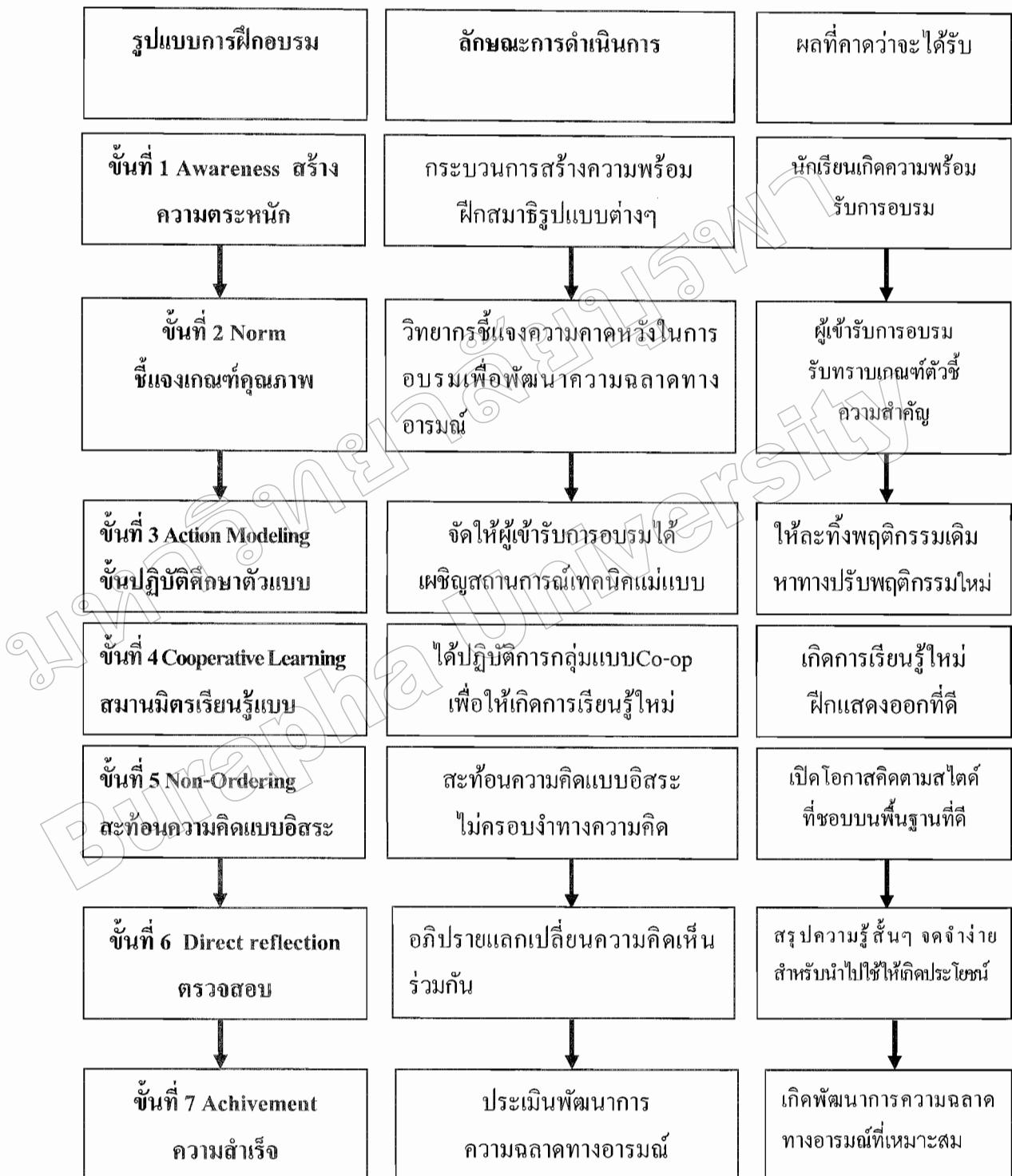
ข้อความรู้สั้นๆ ขาดจำจ่าย

ขั้นที่ 6 Direct- reflection ตรวจสอบผลสะท้อนกลับ เป็นขั้นที่ตรวจสอบการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน โดยการให้เขียนหรือเล่าประสบการณ์ (Intrapersonal Motivation) เป็นการวัดแรงจูงใจภายในเพื่อตรวจสอบถึงแรงผลักดันที่ทำให้แสดงพฤติกรรม โดยการให้เล่าสาเหตุของความรู้สึกนึกคิดและแรงบันดาลใจให้แสดงออกมาก อาทิ การเขียนความเรียง (Essay Test) การเขียนบันทึกประจำวัน การเล่าเหตุการณ์ที่เคยประสบมา

ขั้นที่ 7 Achievement ความสำเร็จ เป็นขั้นประเมินพัฒนาการความคลาดทางอารมณ์โดยผู้เข้ารับการอบรมประเมินตนเอง

รูปแบบการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความคลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตร

ผู้จัดทำการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระยะเวลา 6 สัปดาห์ รวม 18 ชั่วโมง ดังนี้

1. หน่วยฝึกอบรมที่ 1 ปฐมนิเทศ สร้างความเข้าใจในกิจกรรมฝึกอบรม และจัดกลุ่มพบผู้ช่วยวิทยากร เวลา 3 ชั่วโมง
2. หน่วยฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ไปสู่ความดี 3 ชั่วโมง
3. หน่วยฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ไปสู่ความถ่่ง 3 ชั่วโมง
4. หน่วยฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ไปสู่ความสุข 3 ชั่วโมง
5. หน่วยฝึกอบรมที่ 5 พัฒนาการความคลาดทางอารมณ์แบบองค์รวม 3 ชั่วโมง
6. หน่วยฝึกอบรมที่ 6 ประเมินผลการพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ 3 ชั่วโมง

การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมเสริมสร้างความคลาดทางอารมณ์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รูปแบบกิจกรรมหลากหลาย โดยใช้เว็บไซต์ ระหว่างเวลา 09.00 – 12.00 น. รวมเวลาในการฝึกอบรม รวม 18 ชั่วโมง

สื่อการเรียนรู้

ประกอบด้วย เอกสารหลักสูตร คู่มือการฝึกอบรม เอกสารประกอบการฝึกอบรม สื่อเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการอบรม (VCD) อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเกม

หน่วยฝึกอบรมที่ 1 ปฐมนิเทศ สร้างความเข้าใจในกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย

- 1) ชุดกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย ใบงานที่ 1.1-1.3
- 2) คลิปวีดิโอ นิก วูจิชิก Nick Vujicic ที่โหลดมาจาก You Tube
- 3) สมุดบันทึกอบรมประจำตัวนักเรียน อีกิวิดี ชีวีเป็นสุข

หน่วยฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ไปสู่ความดี ประกอบด้วย

- 1) ชุดกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย
 - 1.1. ใบกิจกรรมที่ 2 และใบงานที่ 2.1 และ 2.2
 - 1.2 ใบกิจกรรมที่ 3 และใบงานที่ 3
 - 1.3 ใบกิจกรรมที่ 4 และใบงานที่ 4
- 2) วีดิทัศน์ ละคร เรื่อง เรื่อง เมื่อฟ้าเปลี่ยนสี
- 3) ชุดอุปกรณ์เกมส์ ให้บลู๊กปิงปอง
- 4) สมุดบันทึกอบรมประจำตัวนักเรียน อีกิวิดี ชีวีสดใส

หน่วยฝึกอบรมที่ 3 แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความเก่ง ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย ใบกิจกรรมที่ 5 ในงานที่ 5
2. วีดิทัศน์ เรื่อง บันทึกถูกลื้นชาญ
3. ชุดอุปกรณ์เกมส์ เปลี่ยนตำแหน่ง อุปกรณ์ บัตรตัวเลข ก้อนอิฐบล็อก ติดตัวเลข
4. สมุดบันทึกอบรมประจำตัวนักเรียน อีควิดี ชีวีสคิลส์

หน่วยฝึกอบรมที่ 4 แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความสุข ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย ใบกิจกรรมที่ 7 ในงานที่ 7
2. วีดิทัศน์ เรื่อง ทองล้านหลัง
3. ชุดอุปกรณ์เกมส์
4. สมุดบันทึกอบรมประจำตัวนักเรียน อีควิดี ชีวีสคิลส์

หน่วยฝึกอบรมที่ 5 พัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์แบบองค์รวม ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมฝึกอบรม ตามฐานต่างๆ

หน่วยฝึกอบรมที่ 6 ประเมินผลการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ประกอบด้วย

1. เป็นแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน
2. เป็นแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม

การวัดและประเมินผล

กระบวนการวัดและประเมินตามหลักสูตรฝึกอบรมด้านการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย การประเมินสมรรถนะ ผู้เข้าฝึกอบรมความฉลาดทางอารมณ์ 3 ส่วน คือ

1. แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์
 2. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างทำกิจกรรมฝึกอบรม
 3. แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกความฉลาดทางอารมณ์หลังการฝึกอบรม
 4. ประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมฝึกอบรม
- ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่น (อายุ 12-17 ปี) ความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (บงยุทธ วงศ์กิริมย์ ศานต์ และคณะ 2547, หน้า 2-5) ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ได้แก่ ไม่จริง จริงบางครั้ง ค่อนข้างจริง จริงมาก ประกอบด้วยข้อความ 52 ข้อ จำแนกออกเป็น

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านย่อຍ 3 ด้าน คือ ด้านดี เก่ง สุข และมีค่า อำนาจจำแนกสามารถแยกผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างจากผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง ได้ทั้งข้อทดสอบรายด้าน คือ ดี เก่ง สุข และคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ภาพรวม ซึ่งแบบประเมินนี้มีค่าความเที่ยงเบน Alpha ในด้านดี เก่ง สุข และภาพรวม คือ .75, .76, .81 และ .85 ตามลำดับ และค่าความเที่ยงเบนแบ่งครึ่งในด้านดี เก่ง สุข และภาพรวม คือ .83, .86, .71 และ .84 ตามลำดับ

2. แบบประเมินความพึงพอใจในการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ หลังฝึกอบรม ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น มีจำนวน 20 ข้อ ด้านเนื้อหาสาระการฝึกอบรม 5 ข้อ ด้านกิจกรรมฝึกอบรม 6 ข้อ ด้านสื่อและอุปกรณ์ 4 ข้อ และด้านการประเมินผล 5 ข้อ ลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

3. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างฝึกอบรม เพื่อใช้ในการอุปัชฌนาการเกี่ยวกับพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ระหว่างฝึกอบรมเท่านั้น 2 ชุด

3.1 แบบสังเกตความฉลาดทางอารมณ์ จำนวน 3 หน่วย ได้แก่ แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความดี แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความเก่ง แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความสุข ซึ่งผู้วิจัยออกแบบโดยการพิจารณาจากการสังเกตตามเกณฑ์พิจารณา 2 ลักษณะ คือ ปฏิบัติได้ 1 ไม่ปรากฏ หรือปฏิบัติ ได้ 0

3.2. แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกความฉลาดทางอารมณ์หลังการฝึกอบรม 3 ด้าน ได้แก่ พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความดี พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความเก่ง พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ไปสู่ความสุข ซึ่งผู้วิจัยจัดสถานการณ์ทั้งหมด 9 ฐาน โดยการพิจารณาจากการสังเกตตามเกณฑ์พิจารณา 2 ลักษณะ คือ ปฏิบัติได้ 1 ไม่ปรากฏ หรือปฏิบัติ ได้ 0

บทบาทของวิทยากรผู้ฝึกอบรม

1. ออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ โดยเน้นกิจกรรมที่สามารถปฏิบัติและแสดงออกในลักษณะตามเกณฑ์การพิจารณาที่กำหนดได้

2. จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเกี่ยวกับรูปแบบจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์

3. ประสานกับผู้ช่วยประจำกลุ่ม เตรียมความพร้อมของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดกิจกรรม

4. คุ้มครองความปลอดภัย กระตุ้นเสริมแรงให้กำลังใจ ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือ คุ้มครองความปลอดภัย กระตุ้นเสริมแรงให้กำลังใจ ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือ คุ้มครองความปลอดภัย กระตุ้นเสริมแรงให้กำลังใจ ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือ

5. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนรวมกิจกรรม การอภิปราย และการบันทึกความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม

บทบาทของผู้ช่วยประจำกลุ่ม

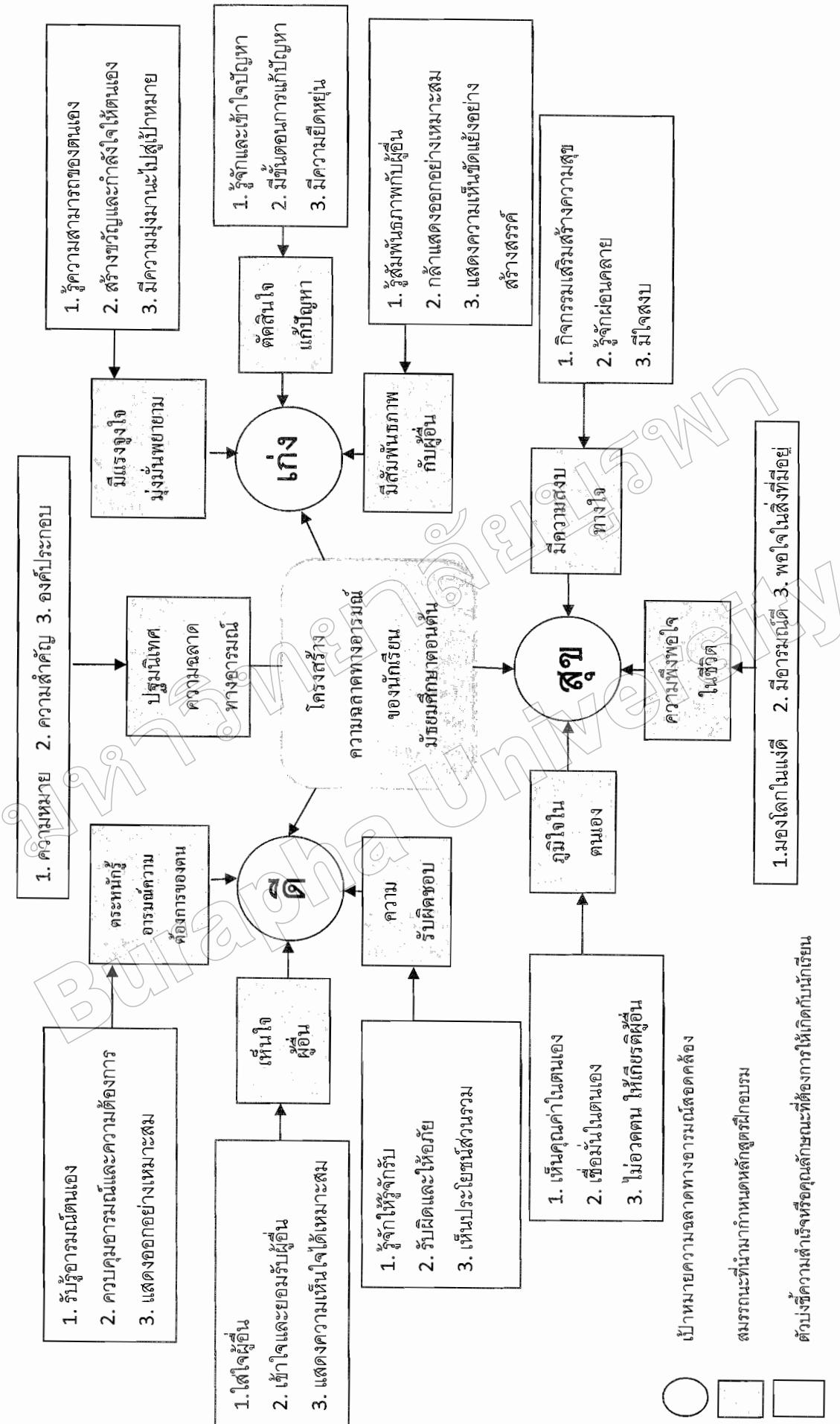
1. ศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเกี่ยวกับรูปแบบจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความคาดหวังอารมณ์
2. เตรียมความพร้อมของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดกิจกรรม
3. ช่วยคุ้มครองกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 คน จำนวน 4 กลุ่ม
4. ช่วยอธิบายกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความคาดหวังอารมณ์ แก่นักเรียน
5. กระตุ้นเสริมแรงให้กำลังใจ ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือ ดูแลอำนวยความสะดวก สะดวกแก่ผู้เรียนให้เป็นไปตามขั้นตอนกิจกรรม
6. จุดประกายความคิด เปิดประเด็นเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ สนใจ อยากรู้ อยากร่วมแสดงความคิดเห็น
7. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านวิชาการ เช่น สรุปเพิ่มเติม เพื่อให้ได้วิเคราะห์ นำเสนอความรู้ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
8. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนรวมทั้งกิจกรรม การอภิปราย และการบันทึกความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม

บทบาทของผู้เรียน

1. กระตือรือร้น สนใจร่วมกิจกรรมตามครุณณะนำ
2. ผู้เรียนดำเนินการเรียนรู้จากการศึกษาจากในงานกิจกรรมการอภิปรายร่วมกับเพื่อนทั้ง แบบจับคู่กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ พยายามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่ม รวมนำเสนอและแสดงความคิดเห็น
3. ผู้เรียนสามารถอธิบาย ซักถาม เสนอแนะ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่ม
4. ผู้เรียนเป็นผู้นำตนเอง ควบคุมตนเองในการเรียนรู้ วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่มรวมวางแผน แก้ไข ปรับปรุงผลงานจากการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย
5. ผู้เรียนช่วยกันประสานงาน กระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมให้เกียรติไว้วางใจซึ่งกันและกัน

**ตารางการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร
หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**

สัปดาห์	8.00-8.30	8.30-9.30	9.30-10.30	10.31-11.30	11.31-12.00
สัปดาห์ที่ 1 พ.ย.	สร้างความตระหนักชี้แจงกิจกรรม		กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศรู้จักกระบวนการ		นัดหมายครั้งต่อไป
สัปดาห์ที่ 2 17 พ.ย.	สร้างความตระหนักชี้แจงกิจกรรม	กิจกรรมที่ 1 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง	กิจกรรมที่ 2 เทคนิคผ่อนคลาย	กิจกรรมที่ 3 ความรับผิดชอบ	นัดหมายครั้งต่อไป
สัปดาห์ที่ 3 24 พ.ย.	สร้างความตระหนักชี้แจงกิจกรรม	กิจกรรมที่ 4 มีแรงจูงใจมุ่งมั่นพยายาม	กิจกรรมที่ 5 ตัดสินใจและแก้ปัญหา	กิจกรรมที่ 6 มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	นัดหมายครั้งต่อไป
สัปดาห์ที่ 4 1 ธ.ค.	สร้างความตระหนักชี้แจงกิจกรรม	กิจกรรมที่ 7 ภูมิใจในตนเอง	กิจกรรมที่ 8 ความพึงพอใจในชีวิต	กิจกรรมที่ 9 มีความสุขสงบ	ประเมินผลนัดหมายครั้งต่อไป
สัปดาห์ที่ 5 8 ธ.ค.	สร้างความตระหนักชี้แจงกิจกรรม		กิจกรรมที่ 10 ทดสอบพัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์ ด้วยกิจกรรม 9 ฐาน		ประเมินผลนัดหมายครั้งต่อไป
สัปดาห์ที่ 6 15 ธ.ค.	สร้างความตระหนักชี้แจงกิจกรรม	สถานะประเมินผล กิจกรรมฝึกอบรม	ทดสอบพัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์ ด้วยแบบทดสอบ	กิจกรรมจำลองเพื่อนใหม่ ศิริภาพและความประทับใจ มอบประกาศเกียรติ	

ภาพที่ 22 การดำเนินการแก้ไขปัญหาทางการเมืองและการต่อต้านความไม่สงบทางการเมือง

(ตัวอย่าง)

ชุดที่ 2 แนวทางพัฒนาตน朝着ไปสู่ความดี
(3 ขั้นตอน)

หน่วยการฝึกอบรมชุดที่ 2

แนวทางพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ไปสู่ความดี (3 ชั่วโมง)

เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายของการควบคุมอารมณ์ต้นเอง ความหมายของการมีประโยชน์และโทษของอารมณ์ กระบวนการของสมองที่ก่อให้เกิดสติปัญญาและความคลาดทางอารมณ์ เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์ สิ่งที่บ่งบอกว่ากำลังมีอารมณ์ วิธีการคลี่คลายอารมณ์ รู้จักเห็นใจผู้อื่น ด้านรู้จักใส่ใจผู้อื่น รู้จักเข้าใจและยอมรับผู้อื่น และรู้จักแสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม และด้านรู้จักให้และรู้จักรับ การรู้จักรับผิดและให้อภัย และการรู้จักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านรับรู้อารมณ์ ตนเอง สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง และแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม
2. เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านรู้จักใส่ใจผู้อื่น รู้จักเข้าใจและยอมรับผู้อื่น และรู้จักแสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม
3. เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านรู้จักให้และรู้จักรับ การรู้จักรับผิดและให้อภัย และการรู้จักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

มโนทัศน์

การรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในอารมณ์ใด และรู้สาเหตุของการเกิดอารมณ์นั้น และสามารถแยกความถูกต้อง / ไม่ถูกต้อง เหมาะสม / ไม่เหมาะสม ในกรณีตัดสินใจประพฤติปฏิบัติด้วยความมั่นใจและเหมาะสม เมื่อจะอยู่ภายใต้ภาวะกดดัน จะทำให้ผู้เรียนรู้จักเข้าใจและยอมรับผู้อื่น และรู้จักแสดงความเห็นใจผู้อื่นอย่างเหมาะสม

เวลาในการอบรม

กิจกรรมปฏิบัติการ (Action) เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 2 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง เวลา 1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 3 เห็นใจผู้อื่น เวลา 1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 4 ความรับผิดชอบ เวลา 1 ชั่วโมง

ขั้นตอนกิจกรรมฝึกอบรม

ขั้นที่ 1 Awareness สร้างความตระหนัก

1.1 กล่าวทักษะผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคน และให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม แบบขั้ดสมาธิ และให้ผู้ช่วยวิทยากรนำถ้อยคำเที่ยนโดยน้ำ มาให้วิทยากร โดยวิทยากรกล่าวถึงกระบวนการสร้างสมานิ โดยการเพ่งเทียนโดยน้ำ และส่งต่อเพื่อนที่อยู่ด้านขวามือ ผู้ที่อยู่ขวามือก่อนรับเทียนให้ยกมือไว้วิบนคุณเพื่อนที่ส่งให้ คนต่อ ๆ ไปทำเช่นเดียวกัน ระหว่างส่งเทียนครุ่ปีดเพลง

ลมหายใจเข้า ลมหายออก ดังดอกไม้บาน
ภูษาให้ญักรวังดังสายน้ำซ่า เป็นเห็นนภาภาศอันงามเบา

โดย แม่ชีศันสนีย์ ลดาธีรธรรมสถาน

1.2 แยกระยะเวลา ให้เด็ก ให้เด็กเขียนวงกลม ใส่หน้าตา และให้เขียนปาก แสดงความรู้สึกของตนเองในวันนี้ที่มาเข้ารับการอบรม เสร็จแล้วติดลงบนสมุดบันทึกการอบรมประจำตัว “อีกวดี ชีวิมสุข”

ขั้นที่ 2 Norm ชี้แจงเกณฑ์คุณภาพ

2. วิทยากรชี้แจงความคาดหวังในการอบรมเพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ครั้งที่ 2 ชี้แจงสิ่งที่จะอบรมในวันนี้
3. นักเรียนที่เข้ารับการอบรมเขากลุ่มพนผู้ช่วยวิทยากรประจำกลุ่ม ตามสีของสายรัดข้อมือริสต์แบนด์ (wristband) ที่แจกให้

ขั้นที่ 3 Action Modeling ขั้นปฏิบัติการศึกษาตัวแบบ

กิจกรรมที่ 2 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง

4. นักเรียนผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดูวิดีทัศน์ ละคร เรื่อง เมื่อฟ้าเปลี่ยนสี

เรื่อง เมื่อฟ้าเปลี่ยนสี

ที่มา : โครงการฟื้นฟูศิลธรรมโลก

เรื่องของสองครอบครัวที่มีภูมิหลังของการครอบครัวต่างกัน ครอบครัวที่หนึ่งมีทั้งพ่อและแม่แต่ไม่มีญาติเดาะกันทุกวัน ทำให้พ่อไม่มีเงินห้อย ส่วนครอบครัวที่สองเป็นพ่อแม่แทกต่าง แม่-ลูกอยู่กันตามลำพัง เด็กหญิงทั้งสองคนมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เด็กหญิงครอบครัวที่หนึ่งชอบช่วยเหลืองานบ้านมีการปฏิบัติดี เด็กหญิงครอบครัวที่สองไม่ช่วยงานและทะเลกันเมื่อตลอดเวลาชอบเรียกร้องขอสิ่งของตลอดเวลา โดยเฉพาะโทรศัพท์และหน้าจอจากบ้าน แต่ภายหลังแม่และลูกสามารถพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และปฏิบัติตนเป็นคนดี

เมื่อนักเรียนดูคลาสครบแล้ว ครูใช้คำตาม 3 คำตาม เพื่อให้

1.1. นักเรียนคิดอย่างไรกับสองครอบครัวในเรื่อง

ครอบครัวที่หนึ่ง ครอบครัวของน้องฝ่าย

ครอบครัวที่สอง ครอบครัวของน้องแทน

1.2. นักเรียนควรเลือกปฏิบัติแบบลูกของครอบครัวใด เพราะเหตุใด

ครอบครัวที่เลือก คือ.....
เพราะเหตุใด.....

1.3. สะท้อนความข้อคิดที่ได้จากคลาสเรื่องนี้
.....

6. ผู้เข้ารับการอบรมสรุปสิ่งที่ได้จากการดูคลาสเรื่องนี้

เมื่อนักเรียนดูคลาสครบแล้ว ครูใช้คำตาม 3 คำตาม เพื่อให้

† เด็กหญิงฝ่ายลูกของครอบครัวที่หนึ่ง

1.1 สามารถรับรู้อารมณ์ตนเองหรือไม่ เพราะเหตุใด

1.2 สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองหรือไม่ เพราะเหตุใด

1.3 แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

† เด็กหญิงแทนลูกของครอบครัวที่สอง

1.1 สามารถรับรู้อารมณ์ตนเองหรือไม่ เพราะเหตุใด

1.2 สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองหรือไม่ เพราะเหตุใด

1.3 แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

ขั้นที่ 4 Cooperative Learning สามารถมิตรเรียนรู้แบบร่วมมือเชิงสถานการณ์ กิจกรรมที่ 3 เท็นใจผู้อื่น เวลา 1 ชั่วโมง

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาในงานที่กำหนดให้แล้วลงมือปฏิบัติ

8. นักเรียนบันทึกสิ่งที่เกิดกับตนเอง และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม ในสมุดบันทึกการอบรมประจำตัว “อีคิวตี้ ชีวีสตดไส”

8.1 สิ่งที่สามารถกลุ่มแสดงออกกว่า รู้จักใส่ใจความรู้สึกของเพื่อนอย่างไร

8.2 สิ่งที่สามารถกลุ่มแสดงออกกว่า เข้าใจและยอมรับเพื่อนอย่างไร

8.3 สิ่งที่สามารถกลุ่มแสดงออกกว่า รู้จักแสดงความเห็นใจ

ເກມສໍ້ ແຍນດູກປິ່ງປອງ

วิทยากร : แบงคอกลุ่มด้วยเกมส์ รวม 5 คน อธิบายวิธีปฏิบัติการเล่นเกมส์

ระยะเวลา 10 นาที

อุปกรณ์ กระบอกห้อน้ำเจ้ารูรอบท่อ ถังน้ำ แหล่งน้ำ : สาร/หนอง/บึง ลูกบอลงปิงปอง 5 ลูก
วิธีปฏิบัติ

ให้ทุกคนช่วยกันวางแผนอาชญากรรมป้องกันจากกระบอกให้ได้ โดยมีเกติการ่วมมือห้ามใช้มือถือเข้าไป ห้ามเท ห้ามอึย ห้ามกว่า แต่มีอุปกรณ์ช่วยคือถังน้ำและน้ำ(ในกระบอก) และอุปกรณ์ที่ให้เท่านั้นใช้เวลา 5 นาที

9. หลังจากปฏิบัติกรรมเสร็จแล้วให้สรุปสิ่งที่ได้จากการฝึกอบรมคัวยกเกมส์หินปุ่นปิงปองนี้ตามใบงานที่ 3.1 กิจกรรมกลุ่ม

ขั้นที่ 5 Non-Ordering สะท้อนความคิดแบบอิสระจากการเรียนศึกษา

กิจกรรมที่ 4 ความรับผิดชอบ เวลา 1 ชั่วโมง

กรณีศึกษา เรื่องกล้าดี

ที่มา : โครงการพื้นฟื้นศิลธรรมโลก

เรื่องของเด็กๆ หมวย V-star จากหอหลายโรงเรียน เริ่ยวแรงเล็กๆ ร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การขอภัยพัฒนาสังคมและศีลธรรมของชุมชน โดยมีก่อ เป็นผู้นำในการคิดครีเอท โครงการ ซึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์มากขึ้นในเรื่องนี้

ทว่าเรื่องราวไม่เป็นอย่างที่คิด เมื่อก่อกระแสความครูที่ร่วมทำโครงการบางท่านไม่สามารถเดินทางไปค่ายครึ่งนี้ได้ เด็กและเยาวชนกล้าดีต่างเกิดความขึ้นในการจัดสรรและแบ่งงานกันอีกด้วย ทำให้เกิดผู้นำคนใหม่ แต่หัวใจดวงเดิมที่มุ่งมั่นในการนำศิลธรรมไปพัฒนาชุมชนที่ตนกำลังจะไป กิจกรรมและการกิจกรรมดำเนินต่อไปด้วยความสนอกสนใจ

ในที่สุด เด็กและเยาวชนกล้าได้ก้าวสามารถทำตามภารกิจที่มุ่งหวังกันไว้ แม้ว่าจะพบอุปสรรค แต่ก็ร่วมกันแก้ปัญหา อีกทั้งยังชักชวนผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านในหมู่บ้านให้มาร่วมกันทำความดี จากเหตุการณ์นี้ทำให้สะท้อนเรื่องราวบางอย่างแก่ผู้ใหญ่ให้หันกลับมามองตนเอง ตรวจสอบกิจกรรมการสนับสนุนเด็กและเยาวชนในการทำความดี อีกทั้งยังเชื่อมั่นและยอมรับว่าเด็กและเยาวชนมีความตั้งใจ สามารถร่วมตัวกันในการทำความดีได้จริง ที่ยังสร้างความเข้าใจอันดีและความส่ายแคล้วคลาดของคนในชุมชนให้เกิดขึ้น

10. ให้นักเรียนสรุปว่าได้เรียนรู้สิ่งใดจากการณ์ศึกษา เป็นรายบุคคลในสมุดบันทึกการอบรมประจำตัว “อีกิวิดี ชีวีสตดไส” ดังนี้

10.1 นักเรียนคิดอย่างไร กับพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้

10.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้ในเรื่องของการรู้จักรับผิดชอบให้อภัย

10.3 นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไรหากเป็นคนหนึ่งในกลุ่มนี้ในเรื่องการรู้จักรหิ่นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

11. ประเมินผลที่เกิดกับนักเรียน โดยรวมของกลุ่ม

โดยสรุปสิ่งที่นักเรียนได้รับจากกิจกรรมนี้ ในงานที่ 4 เชื่อมโยงกับเรื่อง ความเห็นใจผู้อื่น โดยให้สมาชิกผู้เข้ารับการฝึกอบรมอภิปรายกันในกลุ่ม มาอภิปรายรวมในกลุ่มใหญ่ (Mary Gunter, Thomas Estes, Jan Schwab, 1995 ซึ่งอิงจาก นา塔ยา ปีลันธนานนท์, 2543, หน้า 50 - 51) ทุกคนจะมีการพัฒนาช่วงปัญญาไปตามลำดับขึ้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการคิดเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logico - Mathematical Experience) รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (social Transmission) วัยพากะ (Maturity) และกระบวนการพัฒนาความสมดุลของบุคคลนั้น (สุราก โค้ดะระกุล, 2545, หน้า 49 - 50, ที่คานา แ xenon, 2545, หน้า 90 - 91)

ขั้นที่ 6 Direct ตรวจสอบ

12. เป็นขั้นที่สรุปความคิดเห็นต่างๆที่ได้จากการร่วมกิจกรรมและการอภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นร่วมกับสมาชิกกลุ่ม เป็นข้อความรู้สึก ใจจำง่าย สำหรับนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 7 Achievement ความสำเร็จ

13. ประเมินพัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์โดยผู้เข้ารับการอบรมประเมินตนเอง สื่อประกอบการอบรม

1. ชุดกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย

1.1. ใบกิจกรรมที่ 2 และใบงานที่ 2.1 และ 2.2

1.2 ใบกิจกรรมที่ 3 และใบงานที่ 3

1.3 ใบกิจกรรมที่ 4 และใบงานที่ 4

2. วิดีทัศน์ ละคร เรื่อง เมื่อฟ้าเปลี่ยนสี

3. ชุดอุปกรณ์เกมส์ หยิบลูกปิงปอง

4. สมุดบันทึกอบรมประจำตัวนักเรียน อีกิวิดี ชีวีสตดไส

สรุปกิจกรรมนี้สอดคล้องกับ ความคาดการณ์ของผู้ร่วมกิจกรรม

แนวคิดที่ได้จากกิจกรรม

การรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในอารมณ์ใด และรู้สถานะเหตุของการเกิดอารมณ์นั้น และสามารถแยกความต้อง / ไม่ต้อง เหมาะสม / ไม่เหมาะสม ในการตัดสินใจประพฤติปฏิบัติด้วยความมั่นใจและเหมาะสม เมื่อจะอยู่ภายใต้ภาวะกดดัน จะทำให้ผู้เรียนรู้จักเข้าใจและยอมรับผู้อื่น และรู้จักแสดงความเห็นใจผู้อื่นอย่างเหมาะสม

ใบกิจกรรมที่ 2 Action Modeling ปฏิบัติการศึกษาตัวแบบ

กิจกรรมที่ 2 ความคุณอารมณ์และความต้องการของตนเอง

ครอบครัวของฝ่าย มีเทพ (พ่อ), ใหม (แม่) ดูภายนอก ก็ไม่ต่างอะไรกับครอบครัวอื่น ๆ ที่มีความเป็นอยู่ปานกลาง ฝ่าย ใหม่ เล่าว่า พ่อ กับแม่ มีปัญหากันเนื่องจากความเจ้าชู้ของพ่อ ฝ่าย มีเพื่อนสนิทที่อยู่บ้านติดกัน ซึ่งแต่เดิมเป็นลูกสาวป้าวิไล มีอาชีพรับจ้างซักผ้า แต่เนแห่งงานเสมอ ๆ และมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อบอยู่ เพราะขาดความอนุรุ่นที่พ่อหึงแต่นและแม่ไม่

วันหนึ่งฝ่ายสมัยเข้าร่วมโครงการพื้นฟูศิลธรรมโลก และได้ทำกิจกรรมประจำวันตามโครงการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตัวเอง ไปในทางที่ดี จนทำให้คนรอบข้างเปลี่ยนใจ ในสมุดบันทึกความดีของฝ่าย เขียนข้อดีของพ่อแม่ไว้ และถ้ายเป็นแรงบันดาลใจให้เทพหันกลับมาใส่ใจครอบครัว ถ้ายเป็นครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจกัน ส่วนแต่ สุดท้ายก็สมัครเข้าร่วมโครงการ และถ้ายเป็นเด็กดีเป็นความชื่นใจของแม่

ใบงานที่ 2.1

กิจกรรมที่ 2 ความคุณอารมณ์และความต้องการของตนเอง

คำชี้แจงตอนที่ 1

ผู้เข้ารับการอบรม ตอบในใบงานที่ 2 เป็นรายบุคคล ลงในสมุดบันทึก ตามคำตามภาษาหลังที่คุณครัวเลี้ยว

2.1. นักเรียนคิดอย่างไรกับส่องครอบครัวในเรื่อง

ครอบครัวที่หนึ่ง ครอบครัวของน้องฝ่าย

ครอบครัวที่สอง ครอบครัวของน้องแต่น

2.2. นักเรียนควรเดือกดูบัตรแบบลูกของครอบครัวใด เพราเหตุใด

ครอบครัวที่เดือกดูคือ.....

เพราเหตุใด.....

2.3. ข้อคิดที่ได้จากครอบครัวเรื่องนี้

ใบงานที่ 2.2

กิจกรรมที่ 2 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง

คำชี้แจงตอนที่ 2

ให้นักเรียนนำความคิดของแต่ละบุคคลมาสรุปรวมกัน

† เด็กหญิงฝ่าย ลูกของครอบครัวที่หนึ่ง

1) สามารถรับรู้อารมณ์ตนเองหรือไม่ เพราะ

.....

.....

2) สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองหรือไม่ เพราะ

.....

.....

3) สามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ เพราะ

.....

.....

† เด็กหญิงแทน ลูกของครอบครัวที่สอง

4) สามารถรับรู้อารมณ์ตนเองหรือไม่ เพราะ

.....

.....

5) สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองหรือไม่ เพราะ

.....

.....

6) สามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ เพราะ

.....

.....

ใบกิจกรรมที่ 3 Cooperative Learning สมานมิตรเรียนรู้แบบร่วมมือเชิงสถานการณ์

กิจกรรมที่ 3 เห็นใจผู้อื่น

ເກມສໍ້ ແຍິບລູກປິ່ງປອງ

วิทยากร : แบ่งกลุ่มคุ้ยเกมส์ รวม 5 คน ขอใบอนุญาตปฏิบัติการเล่นเกมส์

ຮະຍະເວລາ 10 ນາທີ

อปกรณ์ กระบวนการท่องน้ำเจ้าพระยาท่อ ถังน้ำ แหล่งน้ำ: สระ/หนอง/บึง

วิธีปฏิบัติ

ให้ทุกคนช่วยกันวางแผนอาชญากรรมป้องกันจากกระบอกไฟได้ โดยมีกติกาว่าห้ามใช้มือล้วงเข้าไปในห้ามเท ห้ามดีบ ห้ามอ่อง ห้ามคว้า แต่มีอยู่กรณีช่วยคือถังน้ำและน้ำ (ในสาระ) ใช้เวลา ran กี

កំឡុង

- ### 3.1. บันทึกขั้นตอนการวางแผนในการนำสู่การป้องกันภัยจากภัยธรรมชาติ

- ### 1). กําหนนคผรบพดชอบ

A faint watermark of the BURAPHA UNIVERSITY logo is visible across the page. The logo consists of the word "BURAPHA" in a stylized, blocky font above the word "UNIVERSITY" in a similar font. The entire logo is rendered in a light gray color that is semi-transparent.

- ## 2). วางแผนดำเนินการ

ใบงานที่ 3

กิจกรรมที่ 3 เห็นใจผู้อื่น เวลา 1 ชั่วโมง

3. ผลสำเร็จเกิดขึ้นได้เพราะอะไร

สรุปสิ่งที่นักเรียนได้รับจากกิจกรรมนี้ เชื่อมโยงกับเรื่อง เห็นใจผู้อื่น

3.1. พฤติกรรมที่สมาชิกกลุ่มแสดงออกกว่า รู้จักใส่ใจความรู้สึกของเพื่อนอย่างไร

.....

3.2. พฤติกรรมที่สมาชิกกลุ่มแสดงออกกว่า เข้าใจและยอมรับเพื่อนอย่างไร

.....

3.3. พฤติกรรมที่สมาชิกกลุ่มแสดงออกกว่า รู้จักแสดงความเห็นใจ

.....

ใบกิจกรรมที่ 4 Non-Ordering สะท้อนความคิดแบบอิสระจากกรณีศึกษา

กิจกรรมที่ 4 ความรับผิดชอบ เวลา 1 ชั่วโมง

กรณีศึกษา เรื่อง ก้าดี

โดย โครงการพื้นที่ศูนย์รวมโลก

เรื่องของเด็กๆ ชั้นม.ร.ม V-star จากหลายโรงเรียน เรี่ยงแปรเด็กๆ ร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การออกแบบสถาปัตยกรรมและศิลปะร่วมของมนุษย์ โคบีก่อ เป็นผู้นำในการคิดสร้างโครงการ ซึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์มากมายในเรื่องนี้

ทว่าเรื่องราวดีไม่เป็นอย่างที่คิด เมื่อก่อและคุณครูที่ร่วมทำโครงการบูรณะท่านไม่สามารถเดินทางไปค่ายครั้งนี้ได้ เด็กและเยาวชนกล้าดีต่างเกิดคำถามขึ้นในใจ การจัดสรรงบประมาณกันอีกรึ ทำให้เกิดผู้นำคนใหม่แต่หัวใจดวงเดิมที่มุ่งมั่นในการนำสังคมไปพัฒนาชุมชนที่คนกำลังจะไป กิจกรรมและการกิจกรรมดำเนินต่อไปด้วยความสนุกสนาน

ในที่สุด เด็กและเยาวชนแยกตัวกันทำตามภารกิจที่มุ่งหวังกันไว้ แม้ว่าจะพบอุปสรรคแต่ก็ร่วมกันแก้ปัญหา อีกทั้งชักชวนผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านในหมู่บ้านให้มาร่วมกันทำกิจกรรมตี้ชาบูการณ์นี้ทำให้สะท้อนเรื่องราวบางอย่างแก่ผู้ใหญ่ให้หันกลับมามองตนเอง ระหว่างนักเรียนส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนในการทำความดี ก็ต้องชื่อชื่อตนและขอรับว่าเด็กและเยาวชนมีความตั้งใจ สามารถรวมตัวกันในการทำความดีได้จริง ทั้งผู้นำร่วมก้าวเข้าใจอันดีและความสามัคคีของคนในชุมชนให้เกิดขึ้น

ใบงานที่ 4

กิจกรรมที่ 4 ความรับผิดชอบ เวลา 1 ชั่วโมง

คำอธิบาย

ให้นักเรียน สรุปสิ่งที่นักเรียนได้รับจากกิจกรรมนี้ โดยให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกอภิปราย กันในกลุ่ม นาอภิปรายรวมในกลุ่มใหญ่

- 4.1. นักเรียนคิดอย่างไร กับพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้

- 4.2. นักเรียนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมแสดงออกในเรื่องของการรู้จักรับผิดชอบ ให้อภัยอย่างไร

- 4.3. นักเรียนกลุ่มนี้พฤติกรรมแสดงออกในเรื่องการรู้จักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมอย่างไร

แบบสัมภาษณ์พูดคุยประเมินทักษะที่ใช้ในการสอน

หน่วยการฝึกอบรมที่ 2 แนวทางพัฒนาความต้องการสอน
กู้ภัย ช่องดูแล

คำอธิบาย แนวสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งทำให้บ่งชี้ว่าการสอนที่วิทยากรจัดให้ โดยมีเกณฑ์การตัดสินใจ 1 คะแนน ดังนี้

ด้านความคุ้นเคยในส่วนเดียวกันต่อองค์กรของตนของ		
1. วิธีการสอนที่ขาดความหมาย		
2. การสอนที่ไม่ตรงตามวัสดุ		
3. ความรู้เชิงลึกอย่างน้อย		

ด้านความสามารถในการสอน		
1. รักษาความปลอดภัยของคนฟัง		
2. รักษาความปลอดภัยของตัวเอง		
3. รักษาความปลอดภัยของคนฟัง		

ด้านความรู้เชิงลึกอย่างน้อย		
1. สรุปข้อความให้ได้โดยละเอียด		
2. บรรยายเรื่องที่ฟังมาโดยละเอียด		
3. บรรยายเรื่องที่ฟังมาโดยละเอียด		

ค่า ที่	รู้ๆ - สมุด	ความคุ้นเคยในส่วนเดียวกัน			ความรู้เชิงลึกอย่างน้อย			ความรู้เชิงลึกอย่างน้อย			รวม
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	
1											
2											
3											
4											
5											

บันทึกหมายเหตุ (ถ้ามี)

ผู้ทดสอบรายชื่อ.....
(.....)